

**Pohádky nejen
pro chlapy**
(věk 18+)

Patrick & Laura

**Pohádky nejen pro
chlapy**

Úvod

Máte před sebou pohádkovou knihu plnou obrázků, kterou jsme vytvořili v roce 2022. Nabízí se, že je hlavně pro chlapy, ale chtěli bychom poděkovat i všem čtenářkám, které kniha snad také pobaví nebo ji třeba předčítají svému partnerovi.

Uvědomujeme si, že se naše dílo nezapíše do dějin literatury, bude nám ovšem stačit, pokud vás naše pohádky pobaví a potěší.

Třeba si najdete čas přečíst pouze jednu pohádku, potom bych vám poradili naši oblíbenou o *Aladinovi*, *Loutkař* nebo *Káča a Čertice*. I když vlastně všechny pohádky stojí za přečtení.)

Příběhy mají erotický obsah a tak jsou určené rozhodně pouze pro čtenáře 18+, věnovali jsme ovšem značnou pozornost tomu, aby v příbězích bylo minimalizované násilí, které se stalo v poslední době smutnou uměleckou a hlavně filmovou normou.

Věříme, že v příbězích naleznete kromě pobavení i skrytý hlubší význam.

Budeme rovněž velmi rádi, pokud se o naši tvorbu podělíte se svým okolím či známými.

A pokud vám to situace dovoluje, zjistili jsme, že je zábavné si o příbězích povídat se svým protějškem, možná vás to povede k inspirativnímu rozhovoru.

Žádný zde uvedený příběh se nezakládá na pravdě a rovněž všechna vyobrazení jsou fiktivní.

Budeme vám vděčni za vaši zpětnou vazbu
Pokud nám přispějete pište - dáme Vám exkluzivní přístup k druhému dílu.

E-mail: kniha@siq.cz

Potěší nás jakýkoli
příspěvek na naši
tvorbu - QR platba

Obrazy nám pomáhali vytvořit:

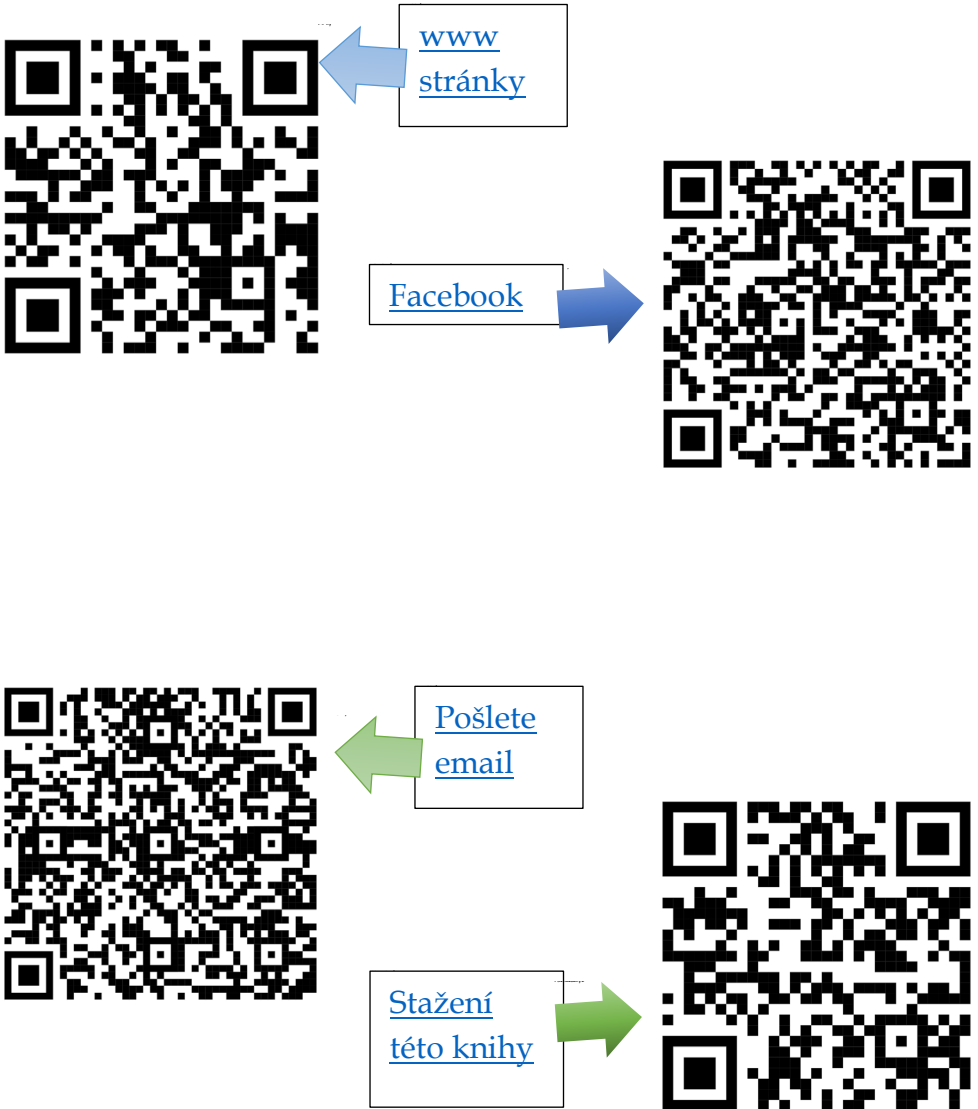
www.autorske-obrazy.cz

Prodávají neskutečně krásné obrazy a vždy jen originály. Každý obraz je prodán pouze jednou.

Cena originálu - obrazu na plátně, je od 780Kč za menší obraz, nebo 1580Kč za velký obraz s rámem, a největší plátno (skoro 2m²) za 1780Kč - můžete si buď vybrat z nepřeberného množství hotových obrazů nebo vytvořit vlastní.

Takový originál budete mít doma jenom vy a nikdo jiný - podle nás je to skvělá volba pro vás nebo dárek pro vaše okolí.

QR Odkazy

Obsah

Úvod	3
QR Odkazy	5
Jak se stát králem	7
Lesní víla	12
Katovy dcery	16
Zelená karkulka	22
Bílá paní	30
Jezinky	35
Knihovnice	41
Dlouhá, Široká a Bystrozraká	45
Aladinova lampa	51
Maruška a dvanáct měsíčků	57
Čarodějnický slet	63
Loutkař	69
Pasáček	74
Spící Hrad	81
SVítivý mor	91
Elfí hospůdka	97
Mořská panna	105
Káča a Čertice	111
Princezna Celulitida	116

A woman with long, wavy brown hair is wearing a gold crown and a necklace. She is also wearing a gold chain around her chest and a black bikini bottom. She is looking directly at the camera. The background is a dimly lit room with a window and a candle. The text "Jak se stát králem" is overlaid on the image in white.

Jak se stát králem

✓
Zil byl jednou jeden mládenec Vašík, který rád mrdal a nikdy neměl dost. Jednoho krásného dne dostal obrovskou chuť si zamrdat, ale potíž byla v tom, že poblíž nebyla žádná hezká holka, kterou by mohl pořádně ojet. A tak se se svým obrovským, tvrdým ptákem procházel po své zahradě, honil si ho a představoval si sousedovic Aničku, jak mu saje jeho obří úd. Po chvíli šla kolem mladičká husopaska. Mladík se jí

hned zalíbil, hlavně jeho obří ztopořený úd a protože už si žádný takový delší dobu neužila, tak se mladíka zeptala, jaký má den a zda nepotřebuje s tím tvrdým ptákem pomoci. Vašík neváhal ani minutu, husopasku k sobě na zahradu pozval a okamžitě jí začal protahovat pičku. Za nedlouho šla kolem krásná děvečka, měla velká, pevná ňadra, která se jí drala z halenky ven. Viděla, jak Vašík šuká husopasku, chvíli je pozorovala, rozepla si svoji halenku a nesměle se Vašíka

zeptala, jestli by i ji neudělal dobře. Vašík ji milerád přibral

do trojky a prcal střídavě husopasku, pak děvečku. Obě dvě hlasitě a slastně sténaly, protože co si budeme povídat, Vašík píchal přímo božsky. Hlasité vzdechy se rozléhaly po kraji a dolehly až ke komorné, která se vracela z trhu zpět na zámek. Zvuky jí zaujaly, a tak se vydala na místo odkud přicházely. Došla až na zahradu, kde si to Vašík rozdával s husopaskou a děvečkou. Zatoužila se k nim přidat. Už dlouho jí nikdo neošukal, a ona to tak strašně potřebovala. Zeptala se tedy Vašíka, jestli by ji vzali do party. A tak se stalo, že Vašík divoce píchal husopasku, děvečku i komornou ze zámku. „Teda Vašíku,“ pravila komorná, „ty jsi pořádně nadržžený a výkonný milenec. Pojd' se mnou na zámek. Na zámku panuje smutek, neboť princezna má tak nadržnou kundičku, že není nikoho v království, kdo by ji dokázal uspokojit. Kolik princů, rytířů a jiných urozených pánů se o to pokoušelo, ale dosud se žádnému nepodařilo tu její nenasytnou

kundičku ukojit. „Vašík souhlasil a vydal se s komornou na zámek za princeznou.

„Má paní, přivedla jsem ti mládence, který uspokojí všechny tvoje choutky,“

pravila na zámku komorná princezně. Princezna již nedoufala, že by se našel někdo, kdo by její kundičku mrdal tak vášnivě a divoce, až by se z toho udělala. Vašík se jí moc líbil, a tak se rozhodla si ho vyzkoušet.

„Vašíku, stáhni si kalhoty a ukaž mi svůj penis,“ pravila dychtivě princezna. Vašík neváhal, rozepl si kalhoty a vytáhl svou chloubu ven. Když ho princezna uviděla, okamžitě se zamilovala, zvlhla a vrhla se na Vašíka přímo v královském sále. Tak moc byla nadržaná, tak moc

ho tam chtěla mít, a tak povalila Vašíka na zem. Vyhrnula si šaty a nasedla na něj. Chtěla cítit toho obrovského a tvrdého čůráka v sobě. Jen co do ní čůrák zajel, slastně vydechla a začala pohybovat svými boky, pomalu, ladně,

prohýbala se v zádech a vychutnávala si každý pohyb. Hlasitě přitom vzdychala. Všichni dvořané a sloužící, co byli v sále, zašuměli úžasem a vychutnávali si ten pohled. Princezna se na Vašíkovi chvíli vášnivě pohupovala, ale ten již nemohl vydržet nápor vzrušení. Popadl tedy princeznu za boky a přikázal jí aby si klekla. Princezna celá nadržaná udělala, co po ní Vašík požadoval. Vašík ji pak popadl za její nádherný, pevný zadeček, zajel do její kundičky až po kořen a začal jí divoce šukat. Princezna byla nadšená, takové mrdání ještě nikdy nezažila. Čím více ji Vašík mrdal, tím více princezna vzrušením křičela. Vašík už to dál nevydržel a udělal se. Celou kundičku jí tak svým semenem řádně vystříkal. Aby to princezně nebylo líto, posadil ji na královský trůn a vylízal jí její nadržanou kundičku tak, že i princezna brzy prožila vyvrcholení. Její orgasmus byl tak silný, že na chvíli ztratila vědomí. Poté, co se probudila, přikázala služebnictvu připravit veselku. Vašík se tak stal králem a když kraloval, seděla mu královna na klíně a jeho čůráka svou šikovnou kundičkou laskala. A jestli se ti dva neušukali, tak šukají dodnes.

Lesní víla

Kdesi v Jižních Čechách se nacházel les, černý a hluboký. Všichni lidé v okolí se do toho lesa báli vkročit, protože v něm mizeli mládenci. Nikdo nikdy nezjistil, co se jim vlastně stalo. Mezi lidmi se šířila pověst, že v lese žije příšera. Nežila tam však žádná příšera, nýbrž strašně nadržená lesní víla, která každého pohledného mládence k smrti ušukala. Nikdo jí nestačil, nikdy neměla dost. Byla nádherná, měla dlouhé růžové vlasy až na zem, bílou pleť, pevná prsa, krásný kulatý zadeček. Oděna jen do bílých závojų, tančila po lese a čekala na dalšího mládence, který by tu její nenasytnou a věčně nadrženou, vlhkou kundičku uspokojil. Dlouhé týdny se žádný mužský v lese neukázal. Krátila si tak čas tím, že si svojí mušličku honila a přitom si představovala, jak jí ojíždí její poslední milenec, a to zarostlý a začouzený kovář. Po pátém orgasmu v řadě si šla zchladit svoji rozžhavenou kundičku do lesní studánky. Co netušila bylo, že ji už nějakou dobu pozoroval mladý chasník. Byl to nebojácný hoch, do lesa se vypravil zjistit, co za příšeru zde žije. Když však místo příšery uviděl krásnou vílu, která svými drobnými prstíky laskala svoji kundičku, pomyslel si, že se ocitl v ráji. Přemýšlel, co udělá. Neměl odvahu vylézt zpoza stromů, prozradit se a vyplašit tak lesní vílu. Chtěl si co nejdéle užít tu podívanou. Strašně ho ten pohled rajcoval, vytáhl tak svého čůráka z kalhot a začal si ho také honit. Když byla víla ve studánce, osmělil se a vyšel ze svého úkrytu.

Měl obavy, že se víla poleká a uteče. Víla však neutekla, když chasníka spatřila, usmála se na něj a tiše pravila: „Mládenče, kdes byl tak dlouho? Už týdný tu na tebe čekám, potřebuji ho tam zastrčit.“ „Ty ještě nemáš dost?“ podivil se chasník. „Já nemám nikdy dost!“ odpověděla víla. „A co kdybych ti tu tvou nadržanou kundičku vylízal? Vílu jsem ještě nikdy neměl, zajímá mě, jak chutnáš.“ Víla si tedy lehla do mechu, roztáhla nohy a pronesla: „Tak pojď, udělej mi to.“ Chasník neváhal ani minutu, vrhnul se víle mezi stehna a začal jí lízat. Lízal ji, sál, jazykem kroužil po jejím poštváku, voněla a chutnala po borůvčí. Víla byla v sedmém nebi, hladila si ňadra, hrála si se svými bradavkami a hlasitě sténala. Za chvíli se dostavil tak obrovský orgasmus, při kterém víla zakřičela tak, až vyplašila všechnu lesní zvěř v okolí. „Jsi moc šikovný chasník, neznám nikoho, kdo by měl tak hbitý jazyk jako ty. Zůstaň tu se mnou,

budeme se nazí koupat ve studánce a prcat od rána do

večera.“ Mladíkovi se víla moc líbila, byl celý pryč z její kundičky co voní a chutná po borůvkách, a tak milerád souhlasil. Víla se s nadšením vrhla na chasníka a celého ho zlíbala.

Katovy dcery

Byla temná deštivá noc a biřici právě vláčeli dalšího zběhlého vojáka, který se ovšem nechtěl přiznat k tomu, že okradl hostinského. Dovláčeli ho až do katovny. Kat už po těžkém dni spal, a tak byl dost našťvaný, že ho biřici vzbudili uprostřed noci. Mladého vojáka přebрал, ale pouze ho zavlekl do sklepa do mučírny, kde ho připevnil řetězy a rozhodl si práci nechat až na ráno. Hluk, který biřici způsobili ovšem vzbudil i katovi dcery. Kat byl sám postaven na nejnižší stupeň společnosti. Jenom se ho dotknout znamenalo se znečistit po zbytek svého života. Jeho dcery byly ještě níže. Nikdo se jich nechtěl ani dotknout, na to je políbit, přestože byly tak krásné a co lidé nevěděli, byly také neustále hrozně nadržené. Nezbyvalo jim většinou nic jiného, než si to pořádně udělat sami. Jejich taťka měl ve své pracovně mnoho užitečných nástrojů, a tak si to dělaly někdy jenom svou ručkou, pomalu si hladily poštěváček, jindy si i prstíky zajížděly dovnitř a hledaly svá citlivá místa, někdy si i navzájem pomáhaly a používaly zajímavé nástroje, nebo si upevňovaly řetízky na své nádherné bradavky a vzájemně se poté hladily. Nutno dodat, že každá měla jinou matku, ale byly prostě nádherné.

To, že byl ve sklepení v řetězech uvězněný voják jim dávalo nové příležitosti. Většinou se jejich otec chopil práce dost rychle, takže už pak nebožák většinou neměl ani pomyšlení. Tentokrát ho ovšem otec nechal přes noc přesunuly k vojákovu do sklepení. Nejmladší Rozárka si před něj stoupla a začala si prstíkem pomalu stahovat vršek svého oblečení a začala odhalovat svá ňadra, pak si prstík olízla a začala si hladit bradavky. Voják vůbec nechápal. Je přeci u kata v žaláři, je toto snad jen další

katova záludnost? Nevěděl, byl nervózní. Rozárka odhalovala své krásné tělo dál a dál, hladila si svá pevná prsa a dotýkala se bradavek více a více. Postupně z ní sklouzávali šaty a nyní stála před vojákem téměř nahá. Všimla si, že ho začíná pěkně rajcovat, a to se jí tuze líbilo. Dorotku celá ta podívaná náramně vzrušila a začala mít velikou chuť v sobě jeho čuráka ucítit. Začala se

přibližovat k zajatci, který se nejprve trochu lekl, když mu začala stahovat kalhoty, ale když si jeho tvrdý úd vzala do

pusy a začala mu ho intenzivně rukou i pusou honit už nedokázal myslet na nic jiného. Dorotka by byla ráda, kdyby ji mládenec pořádně popadnul a začal šukat. Riskovat ovšem jeho uvolnění z řetězů nechtěla. A tak se rukama zapřela o otcův pracovní stůl a svoji pičku namířila k čurákovi mladého vojáka. Čuráka chytla do své hebké ručičky a vrazila si ho do své kundičky. Už tam několik měsíců žádného neměla, jaká to byla nádhera mít tam pěkného čuráka teď. Voják byl statný a i když byl v řetězech intenzivně přirážel na Dorotčinu kundičku. Rozárka si mezitím prstíkem hladila svůj poštěvák a užívala si divokou podívanou. Souložení její sestry s vojákem dohromady s jejím prstíkem dělalo zázraky a už po chvíli se udělala až si z toho ustříkla. Nechtěla ovšem přijít o pocit pěkného čuráka ve své kundičce, a tak žádala svou sestřičku Dorotku, jestli by se nepodělila. Dorotce se moc nechtělo, náramně se jí to líbilo a přála si, aby mladík do ní vystříknul. Nakonec se ovšem nad svou sestrou slitovala a o čuráka se podělila. Rozárka mladému vojákovi pro jistotu zavázala ústa, aby nevzbudil jejich otce. Poté svou rozžhavenou kundičku otevřela a vrazila si tam ten krásný úd. Moc se jí to líbilo. Vojáka si položila na zem a hopsla si na něj. Byla hrozně dobrá v pohybech svými boky a prohýbala se na jeho péru a kolíbala intenzivně sem a tam. V tu chvíli se přišla podívat i třetí

nejstarší dcera, viděla, že její dvě sestry se pořádně činí, tak na ně jenom mrkla a šla zase spát.

Voják byl už tak vzrušený, že nemohl dále a celou

kundičku ji pořádně vystříkal. Dorotka byla smutná, že už si na něj nemůže vyskočit a ještě si zajezdit. Rozárka ji ovšem nabídla, že ji bude ještě chvíli její poštěváček olizovat a prstíky ji strkala do kundičky. Pro vojáka, přestože byl právě vystříknutý, to byla taková nevídaná podívaná, že se mu za chvíli jeho péro znovu postavilo. Obě katovi dcery to ocenily významným pohledem. Rozárka si na něj

ještě chvíli vyskočila a kolíbala se na něm, aby ho své sestře připravila. Dorotka se mezitím z podívané moc těšila a vojákově přikázala, ať ji co nejsilněji mrdá s vědomím, že je to možná naposled. Nadržený voják se nenechal více pobízet a pořádně Dorotku omrdal a po několika minutách jejího slastného kňučení se znovu vystříknul.

Druhý den vojáka nečekalo nic pěkného, ale až do popravý žil z krásných vzpomínek.

Zelená karkulka

Byl krásný den a slunce svítilo do vzrostlého zeleného lesa plného dozrávajících borůvek a hub. Všude rostla měkká hebká travička, jenom se na ní rozvalit. Průzračný potůček protékal mezi stromy a mířil k lesnímu jezírku. Malé rybky se snažili prchnout před většími, co měly hlad. Ptáčci si prozpěvovali, sluníčko krásně hřálo po celém těle a já tu ležím uprostřed té nádhery a hladím se rukou po těle, občas si hladím prsa a představuji si, jaké by to asi bylo se tu milovat na paloučku. Jestli bych raději ležela na zádech a nechala ho ať se do mě noří a občas se vzpínala proti nebo si raději klekla a chytla se pevně za travičku a nechala ho ať mi ho pořádně vráží do mé dírky. Jenže asi byla chyba postavit si domek uprostřed lesů, kde se pasou srny a pobíhají zajáci, ale lidé tu žádní nejsou. Prostě nějaká společnost mi chybí. Nu což, rozhodla jsem se dobrovolně, tak samota je daň za mé rozhodnutí a na světě je přeci tak krásně i bez lidí a hlavně mám šikovné ruce a prsty, a ty mi mohou vždy udělat rychle dobře... moment, jsem se nějak zasnila a ptáčci si tu už neprozpěvují. Vlastně neslyším vůbec nic, a to je opravdu divné. Teď slyším v dáli dusot malých kopytek. Něco je špatně. Lesní zvířata jsou většinou v klidu, teď spíše polehávají a tráví dopolední zelenou svačinku, jenže teď někam prchají. Dobře, dobře, musím vstát a obléci se, je konec opalování, jaká škoda, takový krásný den to byl a zrovna jsem chtěla jít své rozpálené tělo schladit v jezírku. Pomalu se

oblékám, беру si svou výstroj, uvazuji čepec... a už mi začíná být vše jasné, ve vzduchu je cítit lehký závan kouře. Oheň v lese je vždy pohroma. Nedivím se, že to zvířata děsí, vlastně by to mělo děsit i mě.

Vyrážím od svého jezírka ke svému domku a беру si sebou jídlo a pití na dva dny, беру si pro jistotu i luk, šípy a dva nože, volám na svého vlka, aby šel se mnou. Ke kraji lesů je to přece jenom hodně dlouhá cesta a nevím

přesně co se děje a koho potkám. Věřím, že to do večera zjistím. Měla jsem si to ale asi dodělat, jsem nějaká rozladěná, jeden orgasmus by to spravil.

Cesta to byla dlouhá, ale už jsem na kraji lesa a je to bohužel tak jak jsem si nepřála. Sedláci pálí další velký kus lesa, aby získali více půdy. Ne že by ji už neměli dost, ale chtějí více a více. Nerozumím tomu, jsem nadaná pro život v lese, pro boj a tak vůbec, ale proč ničit další část

krásného lesa, jenom abych měl ještě víc a víc, to prostě nechápu.

Přemýšlím, kde začít. Chci jim to trochu znepříjemnit, ale už mají zkušenosti, a tak jsou opatrnější. Ano, mohla bych do nich nasázet pár šípů z dálky, ale nechci je vlastně vůbec zranit, teda pokud to nebude nutné. Jdu nejdříve na pár strategických míst položit několik smyček, nechci je chytat jako zvěř, jenže když si zkouším promluvit a vysvětlit jim, že pálení lesa nedává smysl, zkouší mě většinou po chvíli ošukat. Ne že bych nechtěla, vlastně by se mi to líbilo, ale paličům lesa, těm chuť dávat nemám. Jak nad tím tak přemýšlím a procházím lesem vidím něco pozoruhodného. Mladý sedlák pobíhá kolem palouku s vědrem a hasí oheň jak to jen jde. Pak dokonce vytáhne svého ptáka a hasí i jím. A když vidím toho pěkného ptáka, tak mi to dojde. Jdu za ním, nejdříve se trochu lekne, ale je ochotný mě poslouchat a tak ho chválím a chválím za to, že ten oheň hasí, že je to skvělý nápad, a že vůbec by měl domluvit i svým kámošům, ať už další ohně nerozdělávají a spíše přemýšlí, jak efektivně využít pole co mají. To už je na něj dost komplikované, tak mu raději říkám: „Víš co, jsi celý rozpálený od toho, jak tu hasíš oheň. Co kdyby sis zchladil svého ptáka v studánce.“ Začínám se svlékat, ještě chvíli trochu tupě kouká, ale zdá se, že pochopil, že si to s ním vážně chci rozdat. Svléká se taky. Je na něm vidět, že je trochu nervózní, a tak mu ho chvíli vezmu do pusy a laskám ho. Teď už je to pěkný kousek, a tak ho pokládám na zem a usedám na něj. Je to slast mít v sobě čuráka, a tak

na něm hopsám a dovádím, slastně si u toho vrním a jeřda už se udělal. Říkám mu: „Jak se jmenuješ mládenče?“ „Matěj,“ povídá. „Ty Matěji, nebylo to špatné, ale máš se ještě co učit. Jestli příště zase budeš bránit požáru, naučím tě toho trochu více.“

O několik hodin dříve: Matěj zase zaspal, už je skoro odpoledne a on teprve vstává. Včera do večera ale pracoval na svém políčku, a tak byl unavený, a pak byl ještě na návsi s děvčaty a mládenci, a tak se mu prostě ráno nechtělo vstávat. Nasnídal se a vyrazil se podívat na své políčko. A jeřda, sedláci se rozhodli zvětšit svá pole a oheň dorazil k jeho utajenému políčku makovic. Rychle vzal své vědro na zalévání a nosil, co mu síly stačili vodu a hasil oheň, aby mu makovice neshořely. Úplně zapomněl, že potřebuje čurat. Když mu to došlo, využil svého čuráka na hašení ohně a najednou kouká, stojí před ním nejkrásnější holka jakou kdy viděl a vykládám mu něco o lese a ohni a tak, no vlastně ani nevěděl co mu říká, ale když mu řekla, jestli ho do ní nechce strčit, tomu rozuměl, teda nejdříve tomu vůbec nevěřil, a pak si zase trochu nevěřil, protože takhle krásnou holku ještě někdy nepotkal. Holka to byla ale moc šikovná, začala mu zrovínka hned kouřit a uměla to skvěle. Flusla mu na něj a pak si ho rukou přidržovala

a strkala si ho do pusy a zároveň hezky líčka přimačkávala a nasávala, jako by byl v té nejúžasnější kundičce. Naštěstí po chvíli přestala, a pak se najednou ocitl opravdu v té nejvlhčí těsné kundičce široko daleko. Bylo znát, jak je holka vyběhaná a vysportovaná, šukala skvěle. Jenže to už se Matěj vystříknul... no a ani mu nedošlo, že by ji mohl ještě chvíli hladit nebo lízat. Musela si to chudák Karkulka dodělat sama.

Každopádně večer měl o čem na návsi vyprávět. Nejdříve mu ostatní mládenci říkali, že je to ubožák, co si prostě vymýšlí, když ale začal popisovat, jak dívka vypadala, děvčatům najednou došlo, že ta holka v lesích, kterou popisuje je dcera nejbohatšího a nejlepšího sedláka v okolí. Krásná po své matce a šikovná po svém otci. Třem dívkám to nedalo a vydaly se druhý den do lesa sedlákovu dceru hledat. Oblékly si také zelené oblečení a kapuce a vydaly se ji hledat. Nenašly ji, našla ona je, a tak se daly do řeči.

Děvčatům se také vůbec nelíbilo, jak sedláci zachází s lesem a tak se dohodly, co udělají společně, až zase budou chtít sedláci pálit les.

Netrvalo to dlouho a paliči se zase vydali za svou prací. Tentokrát se ale skupina dalších tří mladíků připojila k Matějovi a šla s ním hasit oheň a vysvětlovat dalším sedlákům, že to takhle opravdu nikam nevede a přijdou časem o čarokrásný les a zvěř. V té době ještě nebyli mocipáni, a tak sedláci poslechl. Dívky, když to viděly, se rozhodly všechny chlapce řádně odměnit. Pozvaly je k sobě na krásný zelený palouček, lehly si nahé hlavami k sobě a vytvořily ze svých těl kytičku a každý mládenec si mohl vybrat děvče podle své chuti a hladit ho. Když se všechny dívky vzrušily a měly vlhké kundičky, směly ho mladíci do nich strčit. A tak ho tam radostně strkali a vytahovali a všechna děvčata slastí sténala a mládencům se to také moc líbilo. Pár mladíků se po chvíli samou slastí vystříklo. Holčiny

ale byly tuze nadržené, a tak se mohly přidat ti, co ještě v vpovzdálí čekali a i ti, kteří se neudělali se směli za odměnu posunout k dalšímu děvčeti. Byla to krásná, pevná, mladá děvčata a moc se jim líbilo, že šukají za správnou věc.

Den byl najednou krásnější a odpoledne rychle utíkalo, všichni se usmívali a byli tuze šťastní, a když byli uvolnění po tom skvělém píchání, napadlo je společně hodně dobrých nápadů a už nikdy lesy nepálili.

Bílá paní

Žila kdysi jedna mladá a krásná kněžna. Ta měla za manžela starého protivného knížete. Své manželské povinnosti si kníže plnil pouze jednou do měsíce. Jeho scvrklý penis totiž nebyl schopen žádné akce. Mladičká kněžna se tuze trápila. Byla strašně nadržaná, její kundička toužila po pořádném ptákoví. Rozhodla se tedy, že si opatří milence. Kníže však byl příšerně žárlivý na svou krásnou ženu. Jakmile se na ní někdo z podaných zadíval jen o trochu déle, než bylo třeba, byl okamžitě propuštěn. Mladíkům se sice o kněžně zdály erotické sny a každý by ji rád opíchal, jen se báli zlého knížete. Nikdo si netroufl dvořit se kněžně. Té tak nezbývalo nic jiného, než si se svými něžnými prstíky hrát se svou prcínkou. Naslinila si je a kroužila jimi přes svůj klitoris. Pak prostředním prstíkem zajela do své jeskyňky, chvíli jím uvnitř kroužila, až našla místo, které jí způsobovalo největší rozkoš. Takto si hrávala každý večer. Jednou při dráždění své kundičky upoutala její pozornost mramorová soška. Velikostí a tvarem odpovídala a na dotek byla příjemně chladivá. Zasunula si jí tedy do nažhavené kundičky, jenže soška byla moc tvrdá a studená, to se kněžně moc nezamlouvalo. Hledala tedy po komnatě čím by sošku nahradila. Pohled jí padl na svíci. To je ono, zaradovala se a vyměnila studený mramor za svíčku. Dělal si se svíčkou tak dlouho dobře, dokud se neudělala. K prstíkům tak přibyla další hračka. Jenže po čase takovéto hraní přestávalo kněžnu uspokojovat.

Potřebovala víc! Potřebovala chlapa, chtěla aby ji někdo popadl a prcal a prcal.

Nešťastná kněžna se procházela zámeckou zahradou. U záhonu růží spatřila zahradníka. Měl spoustu práce kolem těch růží, tak si nevšiml, že se k němu kněžna blíží ladnými krůčky. „Zahradníku,“ pravila kněžna, „Potřebovala bych také opečovat.“ Zahradník se otočil a spatřil její dychtivé oči. Pohledem sjel na dmoucí se ňadra a nemohl od nich odtrhnout oči. „Má paní, jsem ti k službám, řekni, co mám pro tebe učinit a já to milerád splním.“ řekl zahradník a stále nespouštěl pohled z jejích prsou. „Potřebuji ošukat zahradníku, tady a teď.“ pravila dychtivě kněžna, lehla si pod růže a vyhrnula si šaty. Zahradníkovi se postavil už dávno, když civěl na kněžně na prsa, tak si jen stáhl kalhoty a zasunul svého čůráka do její vlhké kundičky. Prcal co mu

síly stačily, kněžna byla totiž děsně nadržovaná a chtěla, aby jí mrdal víc a rychleji. Po chvíli zahradník kněžnu požádal, aby si klekla, a ta s tím souhlasila. Klekla si, o lokty se zapřela do trávy a vyšpulila na zahradníka svůj skvostný zadeček. Zahradník už už chtěl zasunout svoji kládu do kundičky, když spatřil, že kněžna má velmi půvabnou i zadní díрку. Opatrně se pokusil zasunout svého ptáka do její prdelky. Kněžna překvapením vyjekla, tohle vůbec nečekala. Chvíli se strachovala, ale zbytečně. Čůrák zajel do jejího zadečku jako po másle. Po chvíli prcání se zahradník udělal a celou díрку jí řádně vystříkal. Poté, aby si kněžna přišla na své, jí vylízal její voňavou kundičku. Co oba netušili bylo, že je již nějakou dobu pozoroval kníže. Ten byl pohledem na mladé milence tak rozzuřen, že rozkázal vsadit zahradníka do hladomory a kněžnu zaživa zardít do tajné komůrky na zámku.

Po měsíci se na zámku začali v noci ozývat zvláštní zvuky. Slyšet bylo sténání, hekání a občas i smích. Nikdo nepřišel na to, odkud zvuky vycházejí, slyšet byly po celém zámku. Poblíž knížecí ložnice se začala objevovat žena v bílém. Lidé ze zámku se nejprve strašně báli, ale pak zjistili, že nemají čeho. Žena v bílém, které brzy začali říkat Bílá paní, si nikoho nevšímala. Vždy se objevila na tom samém místě, a to přede dveřmi knížecích komnat, usmála se a prošla skrze dveře. Tou Bílou paní nebyl nikdo jiný než zemřelá kněžna, která po své smrti nenašla klid a

navštěvovala proto v noci knížete. U knížete v komnatě se

scházela se svým zesnulým milencem zahradníkem a společně si to před šokovaným knížetem rozdávali. Šukali v knížecí posteli, na stole, u okna, na zemi, vystřídali všechny možné polohy a místa. Kníže vždy stál jak přikovaný, nemohl se pohnout, promluvit ani zavřít oči. Při páté návštěvě již kníže podívanou na milence nevydržel a mrtvý padl k zemi.

Jezinky

Víte, kdo to byly Jezinky? Určitě znáte pohádku o Smolíčkovi Pacholíčkovi. Tak na tu teď zapomeňte. Skutečné Jezinky totiž nejedly děti, měly jiné zájmy. Jezinky byly ve skutečnosti mladé dívky. Byly krásné a věčně nadržené. Do lesů se uchýlily proto, že se nechtěly stát manželkami a matkami. Chtěly být svobodné a užívat si volnosti. Běhaly tak celé dny po lesích, lovily zvěř, lezly po stromech, plavaly a potápěly se v jezerech, a díky tomu měly úžasně vysportované postavy. Oděny byly pouze do pár kusů látek připomínajících dnešní bikiny. Byly divoké a milovaly sex. O chlapy nouzi neměly. Žádný z mužů se neubráníl jejich svůdným pohledům. Jezinky si tak užívaly nespoutaného sexu kdykoliv si zamanuly.

Jednou v lese mladý lovec lovil statného jelena. Již nějakou dobu ho sledoval a čekal na vhodný okamžik. Vložil střelu do kuše, zamířil a chtěl vystřelit, když v tom jelen padl mrtev k zemi. Zasáhl ho cizí šíp. Lovec byl rozzloben, chtěl si to se svým konkurentem vyřídit a vyběhl směrem k mrtvé zvěři. Náhle ho přešel veškerý vztek. To co spatřil mu úplně vyrazilo dech. Byla nádherná, mladá, tmavé vlasy, spoře oblečená, ladně se pohybovala. Ta úžasná prsa a pevný zadek! V životě takovou krásku neviděl. Přitom pohledu mu ztvrdnul, na jelena dávno zapomněl a jediné co ho zajímalo bylo, jak by se té kočičce dostal do kalhotek. Přemýšlel na jakou hlášku

by tuhle krásku sbalil, jenže než stačil cokoliv vymyslet, přišla dívka až k němu a rozepla mu kalhoty. Vytáhla ven jeho ptáka a strčila si ho do pusy. Olizovala ho, pak sála, strčila si ho až hluboko do krku. Lovec byl omámen. Dívka chvíli lovci

kouřila, pak ho celá vzrušená povalila do trávy a naskočila na něj. Divoce na něm rejčila, až do té doby, dokud se neudělala. Pak se celá zadýchaná svalila vedle něj. „Já bych se rád vystříkl,“ pravil lovec. Dívka se na něj usmála,

mrkla na něj a převalila se na břicho. Vyšpulila zadeček a vybídla lovce, aby jí ho tam strčil. Lovec se nenechal dlouho přemlouvat a svého čuráka jí natěšeně vrazil do

kundičky. Dívka zasténala, lovec se v ní pomalu pohyboval. Dívka žadonila, ať zrychlí, přitom si pod sebe zajela rukou a začala si honit kundičku. Lovec zrychlil tempo a bušil do toho jako o závod. Po pár minutách oba explodovali ve společném orgasmu.

„Kdo jsi neznámá krásko?“ zeptal se lovec. „Jsem Jezinka, říkají mi Lea a žiji zde v lese společně se svými sestrami,“ odpověděla dívka. „Pojď se mnou, odejdi z tohoto lesa, zde není vhodné místo k životu pro tak mladou dívku,“ pravil lovec. „Staň se mojí ženou, budu tě šukat každý den a na rukou tě nosit,“ dodal vzápětí.

„Nemůžu opustit své sestry Jezinky,“ odpověděla Lea. Jezince se mladý lovec však tuze líbil. Šukat přímo božsky, nechtěla o tak úžasného milence přijít. Mladý lovec Jezinku ještě chvíli přemlouval, a přitom si hrál s jejími bradavkami. Lea celá omámená nakonec slíbila, že s ním odejde, jen se musí rozloučit s ostatními Jezinkami.

„Kam si dala rozum?“ hořekovaly ostatní Jezinky, když jim Lea oznámila tu novinu. „Víš, co tě teď čeká? Vařit budeš, prát, uklízet, rodit a vychovávat děti. Přijdeš o svoji volnost a svobodu!“ Jenže Lea na domluvy Jezinek nedala, v hlavě

měla obraz mladého lovce a jeho krásného čuráka. Svě sestry objala, políbila a vydala se s lovcem do jeho domova. Svého rozhodnutí Lea nikdy nelitovala. Je pravdou, že musela zastat některé domácí práce, ale

většinu dne trávila s lovcem po lesích, lovili společně zvěř, koupali se v jezeře a šukali pod širým nebem. Nemohla být šťastnější. Jak šel čas, u Ley s lovcem se pranic nezměnilo. Přestože měli děti, stále společně vyráželi do lesů a stále je bavilo spolu prcat. Zato ostatní Jezinky dopadly bídně. Zestárly a již nebylo

nikoho, kdo by je chtěl prcat, natož pojmout za manželky. A tak se z nich staly zapšklé, staré a protivné báby.

Knihovnice

Vašík byl vlastně lenoch, co měl rád hlavně knížky a snil o skvělém šukání. Načetl toho v knihách již hodně o historii, vztazích, náboženství, psychologii i sexu, jenom mu zatím chyběla praktická zkušenost a kuráž něco změnit. Jeho otec, vlastník středně velkého kamenného hradu, luxusního na tu dobu, Vašíka vyslal do světa, stejně jako dříve jeho bratry. Vašík věděl, že jeho bratři se dobrovolně účastnili bitev a pak rádi obráželi hospody a bordely. No, to nebylo opravdu nic pro něj. Rozhodl se, že svůj čas na cestách využije k návštěvě knihoven a dalšímu studiu. Po dvou dnech cest našel první větší městskou knihovnu. Byla krásná, nová, plná knih, které ještě nikdy nečetl. Co ho zaujalo ovšem ještě více než knihy byla nádherná, kozatá knihovnice. Zkusil se s ní dát do řeči, zjistil, že stejně jako on je velmi sečtělá a zná spousty zajímavých knih. Vašík šikovně stočil řeč na romány, které jemu samotnému se zdáli přesládlé, ale čím více probírali děj a lásku do hloubky, tím více knihovnice pookřála a měkla. Vašík si sám sebe představoval jako hrdinu těchto románů a dovolil se knihovnice dotknout. Nestáhla se, ba naopak se zdálo, že jeho dotyk ji ještě více vzrušil. Vašík se knihovnice zeptal, jestli by si nemohli jít spolu číst do čítárny jeden ze zajímavých příběhů, který ani jeden z nich ještě neznal. Knihovnice souhlasila a za nimi v čítárně ještě dveře důkladně uzavřela. Vašík začal krásně číst, což knihovnici ještě více vzrušilo a přitáhla si jeho ruku k sobě,

aby ji Vašík hladil. Nezůstalo pouze u hlazení jejích krásných boků, ruka za chvíli dorazila i na ta nádherná ňadra, přidala se i druhá ruka, která je laskala a hrála si s bradavkami. Knihovnice začala vydávat slastné zvuky a sama si začala hladit poštěvák. Vašík už samozřejmě nezvládal číst a místo toho rozehrál svůj vlastní příběh. Knihovnice byla čím dál více vzrušená, Vašík ji líbal a hladil její nádherné kozy a knihovnice si čím dál intenzivněji honila svůj poštěvák. Po chvíli se udělala.

Nechtěla ovšem Vašíka nechat zkrátka a když už byla tak nádherně vlhká pozvala ho k sobě dovnitř. Vašík neváhal ani minutu, stáhnul kalhoty a zasunul ji opatrně svoje brko dovnitř a šukal ji, jak se na mladého feudálního pána sluší a patří. Knihovnici se to tuze líbilo, ležela v knihách a Vašík ji radostně napichoval, po chvíli do ní i slastně vystříknul. Za dveřmi slyšeli šepotání, vypadalo to, že zřejmě i další knihomolové by se rádi přidali k živému

čtení. To už ale Vašík i knihovnice byli zase oblečení a

dočetli si několik dalších stránek krásného románu. I jejich příběh pokračoval několik dalších týdnů, kdy si Vašík chodil do knihovny s knihovnicí číst. Vídali se i po večer a nocích.

Po nějaké době se Vašík rozhodl, že je čas se vydat dále do světa a poznat více knihoven, aby si domů na hrad přivedl tu správnou budoucí knihovnici.

**Dlouhá, Široká a
Bystrozraká**

Sešly se náhodou na tržišti. Široké se zrovna snažil nějaký klučina ukrást jablka a nenápadně s nimi zmizet. Bystrozraká ho okamžitě v davu poznala a Dlouhá ho prostě čapla a vrátila i s jablky zpátky ke stánku Široké. Široká měla děti ráda a měla pochopení i pro lásku k ovoci. Sama pocházela ze severu a milovala ovoce a to tam rostlo pomálu a tak se přestěhovala na jih, blízko přístavů a úrodných sadů. Ráda prodávala ovoce na tržnici, což ji dávalo každý den možnost poznávat nové lidi.

Byli všechny tři k nakousnutí, přesto ani jedna neměla moc štěstí na chlapy, nějak ne a ne narazit na toho správného. Přece jenom jedna byla hodně dlouhá a silná, větší než skoro všichni chlapy, druhá zase docela široká, že ji všude bylo hodně a ta třetí měla zavázané oči, a to vypadalo dost divně. Chce nějaký chlap ženskou, která má stále zavázané oči? Jedná věc je ale všechny tři spojovala. Byla to jejich neustálá chuť se milovat.

Celou situaci zpovzdálí sledovala nenápadná zahalená dívka. Líbilo se jí, jak se ty tři ženy domlouvají a pomáhají si. Sama potřebovala pomoci, na hrad se právě sjíždělo mnoho rytířů a ušlechtilých pánů na pozvání jejího otce. Byla jeho jedinou dcerou a otec král stárl a chtěl své krásné království postupně předat své dceři a jejímu choti. Rozhodla se je proto oslovit tyto tři ženy s prosbou

o pomoc. Nechtěla otce zklamat, přesto během tří dní poznat toho pravého nebyl vůbec jednoduchý úkol.

Dlouhá navrhla, že první úkol bude porazit ji v souboji beze zbraní v bahně. Většina mužů, když ji viděla,

se ihned zalekla a řekla, že takhle si vdavky nepředstavovali. Otec král se tomu smál a byl rád, že jich hned tolik mohli vyřadit. Nakonec se ale domluvili, že zbylé muže nechají bojovat navzájem. Byla to pěkná podívaná. Ženy se poté připravily na večer a udělaly se krásné.

Princezna požádala ještě i mnoho svých komorných, aby se přidaly. Všechny ženy dostaly za úkol se zbylým mužům nabízet. Fungovalo to, všichni si to moc užívali. Tolik nahých prdelek, kundiček a rozličných poprsí a tolik sténání a šukání hrad během jednoho večera ještě nezažil. Všichni si to směli rozdávat ve vyhřátých sálech na kožešinách ulovené zvěře, na stolech a na lavicích. Všichni ptáci, kteří

se chtěli zabořit do roztoužených kundiček ten večer mohli a také si to moc užívali. Dívky si s velkou radostí muže střídaly, chtěly si vyzkoušet různé rytíře a zjistit, jestli nezanedbali svůj výcvik. Opravdu hodně si to užívala široká, moc se jí líbilo obšťastňovat tolik nadržených chlapů a jejich čůráků. I pan král, starý vdovec

si to moc užíval, dvě krásné služebné se věnovaly pouze jemu, nejdříve ho jemně masírovaly u té podívané a pak mu jedna vyndala královskou chloubu z kalhot. Obě služebné si udělaly z královského ptáka společné lízátko a když je lízátko již omrzelo začaly se na ptákovi střídavě pohupovat. Obě si tohle nechtěly nechat ujít. Samotná princezna byla z té podívané opravdu hodně nadržená, ale rozhodla se i tak být zdrženlivá a pouze si

tu podívanou užívala. Vlastně i dva rytíři se rozhodli se toho všeho šukání nezúčastnit. To princezna docela obdivovala.

Další den poděkovali všem ušlechtilým pánům, za jejich účast na hostině a zároveň jim sdělili, že to byl druhý tajný úkol a že bohužel princezna všechny, kteří se večer osobně zúčastnili nechce za muže. Mnoho urozených pánů se i tak rozhodlo na hradu se svolením krále zůstat, zalíbila se jim ta či ona děvečka no a některé už i čekaly jejich potomstvo, i když to zatím nevěděly.

Princezně zbývala poslední těžká volba a to jak vybrat mezi oběma zbylými ušlechtilými pány, oba byli zdatní, silní a zároveň si zřejmě chtěli počkat na ni. Volba byla ale mnohem jednodušší než se zdálo. Bystrozraká, která viděla skrze vše, princezně totiž poradila, že pouze jeden ze zbylých pánů má pod oblečením ptáka, který stojí za to a široká potvrdila, že tento pán má dle jejich zkušeností z tržiště i dobré srdce.

A tak se další den konala královská svatba.

Aladinova lampa

V malé oáze uprostřed pouště se narodil do chudé rodiny malý Aladin. Jeho otec, který se do oázy přistěhoval za prací měl práci zametače, a tak malý Aladin musel od malička pomáhat svému otci se sběrem velbloudího trusu. Nebyla to práce, za kterou by se mu dostávalo zrovna uctivých pohledů, na druhou stranu všichni byli rádi, že jeho otec má nástupce, a tak sice nedovolovali malému Aladinovi šahat na své věci, ale jinak ho tolerovali a v podstatě měli rádi.

V denní vzdálenosti od oázy těžili otroci vzácné kameny a zlato, a tak do místní oázy proudily skutečně davy velbloudů, kteří vzácné zboží přepravovali dále ke kupcům. Po cestě k oáze rostla jedinečná svítící tráva, vypadala krásně, ale nikdo jiný než velbloudi o ni neměl zájem. Velbloudi ji cestou přežvykovali. Díky této zvláštní trávě někdy i velbloudí bobky svítily a Aladin postupně přišel na to, že některé části bobků je možné usušit a vyrábět z nich malá hezká světýlka.

Jak Aladin rostl, stal se z něj pohledný klučina. Nic na plat se svou prací pro žádnou dívku atraktivní nebyl. Žádná nechtěla, aby na ni sahal kluk, který sbírá trus a zametá ulice. To Aladina opravdu štvalo, měl strašnou chuť zjistit, co holky ukrývají pod šaty a také přemýšlel k čemu mu je ta věc, co se mu občas zvětšovala mezi nohama. Teda jednou věcí si byl jistý. Určitě ta věc mezi

nohama byla k tomu, aby si s ní v noci svítil a mohl číst. Ale zdálo se mu, že by byla možná i k něčemu jinému. Jeho otec bohužel zemřel a neměl se s kým jiným poradit. Moment, také vás něco zarazilo? Ano, Aladinův pták v noci svítil, zřejmě se to stalo náhodou díky tomu jak pracoval každý den se svítivým trusem velbloudů. Každopádně Aladin si myslel, že v noci svítí každému, a tak mu přišlo nesmyslné se dále věnovat výrobě lampiček.

Když si takhle jednou večer svítil a četl, zbloudila k němu krásná žena, která si spletla jeho plátěný přístřešek se sousedním. Nejdříve byla omámena tou nezvyklou září, která vycházela zhruba z prostředka Aladinova těla.

Lekla se, že Aladina zapálila svíce a chtěla ho uhasit, ale poté si všimla, že to není žádná svíce, ale že prostě Aladinovi svítí jeho pták. To ji nejdříve velmi překvapilo a poté zaujalo, viděla už ve svém životě pár ptáků, ale takového pěkného a ještě svítícího nikdy. Zeptala se tedy Aladina, jestli si ho může prohlédnout z

blízka. Aladin nevěděl, co má dělat, ale ta žena byla tak krásná, že nedokázal odmítnout. Krasavice se tedy přiblížila k jeho nádhernému svítícímu ptákovu a jala se ho prohlížet z ještě větší blízkosti. Aladin pocítil zvláštní pocit a jeho pták se ještě zvětšil a změnil barvu na ještě

příjemnější odstín. To vyprovokovalo krasavici k tomu, že si na něj chtěla šáhnout. Na Aladina ještě nikdy krásná žena nešáhla a nyní se dotýkala přímo jeho ptáka. Byl štěstím bez sebe. Krasavici se ještě chvíli honily hlavou myšlenky na její matku a že by si moc přála, aby se uzdravila z těžké nemoci, ale pak už snad ze zvyku začala krásného ptáka olizovat a sát. Aladin byl blahem bez sebe. Krásná žena mu ho ještě chvíli sála a líbala, ale

pak se omluvila, že už bude muset domů.

Když se druhý den ráno Aladin probudil, myslel si, že to byl jen sen. Ale pak našel na podlaze její šátek a tak si uvědomil, že to bylo doopravdy. Jal se ten den místo uklízení krásnou ženu hledat.

I krasavice ráno po probuzení přemýšlela, jestli se jí to včera jenom zdálo, nebo to bylo doopravdy. Po chvíli nad tím přestala přemýšlet a šla za svou matkou. Chtěla ji svůj zvláštní sen u lůžka vyprávět. Jaké ale bylo její překvapení, matka na lůžku nebyla, místo toho pracovala v zahradě a vesele si prozpěvovala. Krasavice byla naprosto překvapena z náhlého matčina uzdravení a hned ji vyprávěla svůj

včerejší zážitek a jak těsně předtím, než začala krásného svítivého čuráka olizovat si přála, aby se matka uzdravila. Po několika dnech se celá věc rozkřikla a po večerech všechny nezadané dívky obcházely obydlí mladých mužů a hledaly toho se svítícím ptákem. Netrvalo to dlouho a našly Aladinovo obydlí. Aladin si jako vždy večer četl.

Strhla se mela, všechny dívky chtěly najednou Aladina obsloužit. Aladin podiven křikem před jeho obydlím vyšel ven, jeho pták se trčil před ním a na cestu

mu krásně svítit. Všechny dívky se jako jedna vrhly k jeho kolenům a chtěly mu ptáka sát a olizovat. To bylo i na Aladina moc, a tak je začal místo toho postupně zvát do svého obydlí. Byla to skvělá noc. Dívky nezůstaly pouze u toho, že by mu ptáka olizovaly a sály, začaly se u něj s velkou radostí svlékat a na ptáka si chtěly vlézt a jezdit na něm, u toho sténaly a kroutily se a dělalo jim to

moc dobře. Aladin musel poté požádat ostatní dívky, aby přišly až zítra, že už je dnes unavený.

Od té doby byla před Aladinovým stanem každý večer dlouhá řada krásných čekajících dívek, které doufaly, že si na ně Aladin v noci udělá čas.

A woman with short brown hair and red lipstick is the central figure. She wears a black and white striped knit beanie with a black pom-pom, a black turtleneck, and black gloves. She is posing in a snowy forest with evergreen trees in the background. The lighting is bright, creating strong shadows on her skin. The text 'Maruška a dvanáct měsíčků' is overlaid in the center of the image.

Maruška a dvanáct
měsíčků

Maruška byla fajn holka, chytrá, usměvavá a hlavně krásná. Žádné jiné děvče z okolí se jí svou krásou nevyrovnalo. Žila v jedné vesničce poblíž vysokých hor společně se svojí macechou a nevlastní sestrou Helenou. Nevlastní sestra na Marušku příšerně žárlila. Není vůbec divu, Helena byla děsně škaredá, žádná prsa a žádné boky neměla, a ke všemu ještě byla zlá a závistivá. Všichni mládenci z blízkého i dalekého okolí by s Maruškou rádi prcali, za to po Heleně neštěkl ani pes. Macecha tedy přemýšlela, jak by se krásné Marušky zbavila. Obě ji hladem mořily, bily ji a zadávaly jí samé nesmyslné práce a úkoly. Jednou v zimě si Helena vymyslela, že by chtěla kytičku fialek. Vykopla tak nebohou Marušku ven ze dveří s tím, ať se bez nich nevrací. Maruška vyrazila s pláčem do hor. Brodila se hlubokým sněhem, bloudila a nevěděla kam jít. Samou zimou se jí postavily bradavky.

Došla až na vrchol hory, kde u ohně sedělo dvanáct mužů v kápích. "Maruško, co tady nahoře děláš?" zeptal se nejstarší muž. "Macecha mě vyhnala pro fialky." odpověděla Maruška. "Rádi ti fialky dáme, jsme měsíčníci a dokážeme cokoliv zařídit, ale něco za to budeme chtít." ozval se muž, který si říkal Březen a hodil přitom mlsný pohled po Marušce. "Cokoliv budete chtít," odvětila Maruška. "Tak nám ukaž svá prsa a kundičku," vyhrkl Květen. Maruška se chvíli zdráhala, fialky ale nutně potřebovala, a tak se začala pomalinku svlékat. Po chvíli stála před měsíčky úplně nahá. "Nech nás šáhnout a tyto

fialky jsou tvé," pravil Březen, máchl holí a kolem Marušky začala kvést fialová kvítka. Marušce nezbylo než souhlasit, bez fialek se domů vrátit nemohla a Březen se jí celkem zamlouval. Byl starší, ale pohledný a měl děsně sexy hlas. Březen tedy přistoupil k Marušce, opatrně vzal její prsa do svých dlaní, trochu zmáčkl a chvíli si s nimi pohrával. Pravou rukou

sjel po jejím těle dolů až k její kundičce. Strčil do ní dva prsty, jenže v tom Maruška uskočila. "Tak to už by stačilo," vykřikla, rychle natrhala plnou náruč kvítí, posbírala své oblečení a vydala se domů.

Macecha s Helenou se divily, že úkol splnila. Myslely, že už se Maruška domů nevrátí. Druhý den vyslala Helena Marušku pro jahody. "Bez jahod se domů nevracej," volala za Maruškou, která již kráčela směrem k horám. Opět dorazila k dvanácti měsíčkům a požádala je tentokrát o jahody. "Dám ti jahod kolik budeš chtít," pravil Červen, "ale musíš mi ho vykourit." Maruška před něj poklekla, vzala jeho ztopořeného ptáka do svých drobných ruček, vložila si jej pomalu do úst a začala ho sát a olizovat. Marušce se líbilo jak sladce čůrák chutná, a tak si kouření moc užívala. Když byla s prací hotova, máchl Červen holí a ve sněhu se objevily jahody. Maruška je všechny otrhala a pospíchala domů.

Macecha s Helenou byly opět v šoku, když Maruška dorazila živá a zdravá i s jahodami. "Zítřka mi doneseš jablíčka," pravila vztekle Helena. Další den se tedy Maruška vypravila opět za dvanácti měsíčky. "Copak je to

tentokrát?" zeptal se Leden. "Mám přinést jablíčka," špitla Maruška. Září se postavil a slíbil Marušce jablíčka, když si s ním zapáchá. Maruška souhlasila, vyhrnula sukni a opřela se rukama o blízký strom. Září zasunul svého čůráka Marušce do kundičky, popadl ji za boky a prcal ji tak dlouho, dokud se nevystříknul. Poté máchnul kouzelnou holí a na stromě se objevila jablíčka. Maruška si s radostí natrhala plnou zástěru a měla se k odchodu.

Po pár krocích se ale zarazila a otočila se k mužům. "Mohla bych tu u vás zůstat?" otázala se. "Macecha se sestrou nebudou nikdy spokojené a mě už nebaví běhat tam a zpátky. Budu se o vás hezky starat, kouřit vám, šukat vás, co jen budete chtít, jen si mě tu prosím nechte." Muži dali hlavy dohromady a dlouho se radili. Maruška se jim líbila a její nadržaná kundička ještě víc. Nakonec se rozhodli, že

si Marušku přece jenom nechají. A aby nevznikaly spory ohledně toho, kdo kdy s Maruškou bude prcat, dohodli se, že Maruška bude vždy s tím měsícem, který zrovna vládne.

A woman with long, wavy brown hair is kneeling on a straw mat in a dimly lit room. She is wearing a tall, black, pointed witch hat with a wide brim. She is nude. The room has stone walls and a large window with arched panes in the background. Several lit candles are scattered around, and a carved jack-o'-lantern is visible on the right. The overall atmosphere is mysterious and Halloween-themed.

Čarodějnický slet

Každoroční čarodějnický slet se měl konat již příští neděli. Erika se ovšem nemohla už vůbec dočkat, letos měla být mezi čarodějnice nově přijata. Všichni si možná představují čarodějnický slet, jako místo, kde rozhodně nechcete být, pokud nejste čarodějnice. Jenže opak je pravdou. Čarodějnice se jim říkalo, protože byli všechny čarokrásné. Zkrátka a dobře byl to každoroční slet těch nejkrásnějších žen z okolí. Všechny tyto ženy sdílely společně zájem o přírodu, léčení a sex. Na čarodějnickém sletu se probírali nejnovější recepty, nové využití bylin, nejlepší způsoby léčení nemocí nebo nápady, jak se udržovat stále mladé a krásné. Nejraději si čarodějnice ovšem povídaly o sexu a měly si o čem povídat. Všechny tyto krásné ženy přitahovaly muže po tuctech. Neměly to vůbec jednoduché. Přestože milovaly sex, nadržovaných mužů bylo na světě spousty a bohužel ne všechny ženy na světě se o muže řádně staraly a tak je chtělo tolik mužů, že nestíhaly. Snažily se proto o to, aby své

řady neustále rozšiřovaly a na světě bylo méně nespokojených mužů. Vyvrcholením každoročního sletu bylo přijetí a zaučení nových členek.

Zkušené čarodějnice vždy navařily dost erektoázy, to byl kouzelný lektvar, který muže udržoval nadržené a jejich ptáky pořádně tvrdé a jejich mysl trochu zastřenou. Novicky musely předvádět své umění před publikem a ne každý muž snadno zvládal, že přihlíží tolik krásných žen najednou a tak se lektvar hodil. Každá novicka si mohla

přivést muže, nebo více mužů dle svého výběru. Erika se rozhodla přivést si tedy hned dva muže, jeden by ani lektvar nepotřeboval, nadržený byl pořádně a mysl měl trochu zastřenou tak jako tak. Eric se vždy rád přidržel a Erika ho sice nemilovala, ale jeho přítomnost si vždy dokázala užít. Uspokojit ho bylo vcelku snadné. Předvedla na něm několik základních

dovedností a pak na jeho ptákově si pořádně zajezdila,

svoji kundičkou šikovně pohybovala, tak aby pták v ní správně klouzal sem a tam a celého ho v sobě šikovně mačkala, až jeho záškuby a jeho šťávičku v sobě pocítila. Pak přivedla ještě svého druhého oblíbeného muže, na tom měla ráda, že ji dokázal sám na různé způsoby obšťastňovat. Někdy dárkem, někdy krásným neobvyklým sexem. Erika začala ostatním ukazovat, jak kuřbu zvládá. Nebylo to špatné, nicméně přidala se k ní po chvíli další čarodějnice a začaly se na mužově ptákovi střídat. Zkušenější čarodějnice jí

ukazovala, jak ptáka lépe sát a v puse o tváře třít a zároveň rukou lehce krouživým pohybem honit. Muži se to moc líbilo. Těžko říci jestli to, že to bylo novým, pro něj nezvyklým způsobem jak mu to druhá čarodějnice dělala nebo jestli tím, že na něj byly dvě a ještě obě tak krásné. Vlastně po chvíli ne dvě, ale už tři. Jednu další čarodějnici ta technika rovněž zaujala a tak se přidala a rovněž si na muži techniku kouření začala zkoušet. Ještě mu na čuráka

pořádně plivla, aby dobře klouzal a snadno zastrčit šel. Pak mu Erika nařídila, aby ji pořádně zezadu napichoval, krásně se prohýbala v bocích a na jeho čuráka zpět přirážela. Moc si to užívala, už úplně zapomněla, kolik

mají divaček. Vlastně se mezitím vzpamatoval i její předchozí milenec a tak se ho další čarodějnice ujala.

Čarodějnický slet byl rozdělen na mnoho menších pracovních skupin podobných této a tak se ten den mnoho novicек novým dovednostem naučilo. Důležitou věc, kterou všechny novicky musely zvládnout byla rovněž komunikace. Čarodějnice totiž chtěly své znalosti

bylin, vaření, lásky a milování sdílet. A tak bylo důležité, aby na ně jiné ženy nežárlily, ale spíše si pro radu přišly. Sdílely proto své umění celý rok i s ostatními ženami a ty nejvhodnější kandidátky během roku pro rozšíření svých řad vybíraly a na další slet zvaly.

Loutkař

Pojď rychle, dole na tržišti právě začíná představení, jsou tam nádherné loutky a představení bude skvělé,” volal chlapec na svého kamaráda. Na tržišti rozehrával právě Loutkař jedno ze svých dalších dokonalých představení. Miloval své loutky jako nikoho jiného. Vyráběl si je sám a měl je dokonale vypracované do posledního detailu. Vymýšlel pro ně dokonalé příběhy a vodil je po jevišti s láskou a naprostým umem. Loutkař se líbil i ženám, které jeho představení hltaly. Několik jich s ním i zkusilo žít, ale záhy zjistily, že loutky miluje více než cokoli jiného.

Díky lásce k loutkám byla jeho představení vždy dokonalá, diváci se dobře bavili, a tak o ně nikdy neměl nouzi. Diváci mu i vždy po představení peníz nebo něco dobrého na zub dali a těšili se na další představení. Loutkař byl velmi oblíbený, přesto jeho nejtajnější přání se nedalo snadno naplnit. Moc si přál, aby jeho loutky obživly. Mnohokrát si představoval, jaké by to bylo. Co

naplat, takové věci se dějí jenom v pohádkách. Dny ubíhaly a Loutkařův věhlas rostl. V každém dalším městě na něj již čekali diváci a když přijel, hltali jeho představení s údivem až do konce. Jeho věhlas byl tak velký, že o něm zaslechli i kouzelné bytosti, a tak se stalo, že jednou se na jeho představení přiletěla podívat i modrá víla. Byla to velmi mocná, ale také pěkně nadržená víla. Představení s nádhernými loutkami se víle moc líbilo a protože Loutkař vyprávěl romantické příběhy, byla po představení ještě

nadržnější než obvykle a Loutkař, hmm, ten se jí taky líbil. Loutkař si během představení nemohl vzácné a nádherné kouzelné bytosti nevšimnout. Ihned po představení se rozhodl zkusit s vílou promluvit. Víla ani nikam po představení neodlétla a začala si s Loutkařem povídat. Strávili povídáním více než hodinu a vílina chuť na milování rostla, ale nebyla by to víla, kdyby se novému muži vnucovala. Loutkař byl vílou

fascinován. Po delším povídání se osmělil a začal se víly

vyptávat, jestli ví, co je to líbání. Víla s úsměvem na rtech řekla, že neví, na to Loutkař navrhnul, že by jí to mohl ukázat.

Nezůstalo vůbec u líbání, po líbání chtěla víla ukázat víc, loutkař ji svými šikovnými prsty dobře naladil a dobrý příběh na jejím poštěváků rozehrál. Víla vzdychala a pak se už se moc a moc chtěla na Loutkařova ptáka napichovat. Křídla ji měnila samým vzrušením barvu. Napichovala se na něj s naprostou lehkostí, lehce u toho třepotala křídly a vznášela se na něm nahoru a dolů. Takové milování ještě loutkař nikdy nezažil. Chtěl vílu co nejlépe obšťastnit, a tak ji obejmul a pevně držel a líbal a u toho se jí do její krásné vlhké kundičky zapichoval. Víla je třepotáním svých křídel snadno ve vzduchu udržela, a tak se ještě dlouze milovali. Víle se to moc líbilo a ráda by u Loutkaře déle zůstala, ale měla další povinnosti. I tak se domluvili, že se spolu ještě rádi uvidí. Mocná víla se

rozhodla, že aby ji Loutkař za jinými ženami nechodil, že

mocným kouzlem jeho loutky oživí. Vodící lanka loutek se tak každý večer rozsvítila a začala uvolňovat a z krásných loutek se stávaly ještě krásnější ženy.

Tak bylo o jejího milého loutkaře každou noc dobře postaráno. Byla to velmi moudrá víla, loutkařovi se každý večer o dostatek zábavy postarala. Loutkař byl štěstím bez sebe a do víly se bezmezně zamiloval. Po nocích, kdy

na něj mocná víla čas neměla si povídal a na všechny způsoby šukal své krásné oživé loutky a když víla čas měla, trávili čas spolu. Lásky jim vydržela až do konce života.

Pasáček

Pasáček ze sebe shodil oblečení na úhlednou hromádku a lehl si na krásný palouček a opaloval se. Bylo krásné odpoledne, kozičky a ovce se spokojeně pásly na zelené travičce. Pasáčkovi se začaly hlavou honit myšlenky na krásné holčiny, které včera večer potkal u muziky. Představoval si, jak jen pro něj tančí nahé a ta představa ho tak vzrušila, až mu pták pěkně ztvrdnul. Šla kolem zrovna mlynářova děvečka, pasáček ji včera přišel milý, ale jinak o něm nijak zvlášť nepřemýšlela. Zahlédla, jak se pasáček nahý na paloučku opaluje, ale co ji opravdu zaujalo byl jeho pták. Jak ho tam stojícího viděla najednou na něj dostala náramnou chuť. Tak přišla k pasáčkovi, který v napolo spánku snil o krásných děvčích a potichu mu povídá, nic se nelekej, a nešahej na mě moc, přece jenom se neznáme. Vyhrnula si sukni, prstíčky naslinila, kundičku trochu promázla a na pasáčka si naskočila. Pasáček myslel, že ještě stále sní, ale tu mu došlo, že na něj

právě krásná děvečka ze mlýna na skočila a ladně na něm

jezdí i začal zespona na děvečku také přirážet. To se děveče tuze líbilo a roztomile začala hekat. Pasáček pamatující, že děvečka nechtěla, aby ji osahával se raději pevně trávy držel. Trvalo to celé jenom pár minut a když si to děvečka hezky užila, pasáčkovi povídá, že to bylo pěkné a že si to zase někdy zopakují. Rozloučila se s ním a dále do města mířila.

Pasáček několik následujících dní marně čekal. Mlynářova děvečka měla hodně práce, a tak na pasáčka čas neměla. Když, ale byla mouka semletá děvečka si zase výlet do města udělala a cestou se u pasáčka zastavila. Tentokrát, protože se už trochu znali mu říká: „Já se tady o strom rukami opřu a sukni vykasám a ty mě pořádně za zadek chytني a píchej, co ti síly stačí.“ Pasáček se nedal dvakrát pobízet, na tu voňavou kundičku natěšený byl a práce se rychle ujal. Pořádně ji za zadnici chytil a svého čuráka do ní zastrkoval, jak se na mladého muže sluší a patří. Děveče se to tuze líbilo a

říkala si v duchu, že dobře si vybrala. Pak se rozloučili a děvečka zase do města zamířila. Povídala si tam se svou kamarádkou, dcerou hospodského a vyprávěla jí, jak svoje chutě si na pasáčkovi uspokojuje. Hospodského dcera jí pak řekla, že pasáček se tuze snaží a svoje stádo začal poslední dobou zvětšovat. To se mlynářově děvečce líbilo. Pak se hospodského dcera svěřila, že i ona má chutě a neví na kom se udělat. Mlynářovu děvečku hned napadlo, že mlynářův syn je pohledný a i milý a tak slovo dalo slovo

a kamarádky se domluvily. Hospodského dcera se další den pro mouku na koláče do mlýna vydala. Věděla, že starý mlynář nebude doma a vše jeho syn zastat musí. To ještě mlynářův syn nevěděl, co všechno zastat bude muset. Když se mouka mlela, povídá hospodského dcera, jestli nepotřebuje trochu svého ptáka provětrat, že má kundičku tuze nadržanou a pořádně by ji prošukat potřebovala, ale ať na ni moc nešahá ani nelíbá, protože se přeci jenom zatím moc

neznají. Mlynářův syn si ji s radostí do světnice odvedl a

pořádně ji její kundičku prošukal. Hospodského dceři se to tuze líbilo a řekla mu, že pro mouku zase bude muset brzy přijít. Kamarádky poté večer radostně sdílely své zážitky se svými mládenci. Přidala se s nimi do řeči i mladá krásná tkadlena a také se svěřila, že by měla na nějakého mládence chuť, že se jí právě tito dva líbili, ale že když už s nimi mlynářova děvečka a hospodského dcera jsou, že jim je nechá. To obě děvčata ráda slyšela a společně vymyslela, že i hajného syn, kamarád pasáčka, milý a pěkný mládenec je. Mlynářova děvečka poté vše s pasáčkem domluvila a tkadlena se hned ten týden se synem hajného sešla. Hajného syn tušil, že ani tkadlena nebude chtít, aby ji hned osahával a také to tak bylo. I tak si to oba v krmelci na seně pěkně rozdali, tkadlena svoji sukni vykasala a hajného syn ji pořádně pomiloval. Všechny tři dvojice svoji lásku i umění milování prohlubovali.

Jednou tak mlynářova děvečka svým kamarádkám povídá, že chuť na změnu by trochu měla a něco nového vyzkoušet chce. A tak si tak povídaly a nakonec se domluvily, že v sobotu se u svých mláďenců prostřídají. A tak hospodského dcera svému mláďenci sdělila, že v sobotu večer milé překvapení očekávat může. Neřekla mu už tu druhou část, že sama se za pasáčkem podívat jde a její kamarádka mlynářova děvečka o syna hajného starat se bude. A tak v sobotu večer za mlynářovým synem

krásná tkadlena dorazila. Věděla už od kamarádek, co se mu líbí, a tak mu ptáka nejdříve pořádně olízala a pohonila, kulky pohladila a pak si lehla na záda a sama si to pořádně udělat nechala. Stejně tak mlynářova děvečka k mladému hajnému dorazila a zezadu se mu nastavila, aby ji pořádně mrdat mohl jako mrdají zvířátka v lese. Hajného syn ji pořádně u toho za kozy chytnul a zezadu napichoval. A hospodského dcera těšila se na pasáčka. Ten

jí svými šikovnými prstíčky poštěváček krásně honil, až jí to udělal, to ji tuze navnadilo a celá vlhká a nažhavená ho do sebe s radostí poté přijala.

Další sobotu byli domluveny na ještě jedno střídání a pak zase dva týdny každá se svým chlapcem byla a další měsíc se jim rovněž rozhodly dopřát zpestření a sobě také dopřávaly.

Mládenci se ovšem po nějaké době v hospodě sešli, každý si myslel, jak těm druhým dvěma děvečku ošukává a cítili se jako borci.

Jenže jak se tak bavili, tak jim došlo, že holky si je střídají. Strašlivá hádka se nejdříve strhla a huby si navzájem žárlivci málem porozbýjeli. Pak se jim ovšem do vzrušené hádky postarší dobře oděný a vypadající muž přidal. Vyslechl si je všechny, chtěli po něm nějaké rozsouzení. A on jim povídá, že ať se na to podívají, jaké štěstí všichni mají. Děvečky mají krásné všichni tři a ještě jsou to holky tak šikovné, že se jim o dobrou zábavu postaraly. Tu jim všem došlo, že svou žárlivostí si akorát své kamarádství zničí a o milé nové zážitky a zpestření přijdou a tak moudrému muži poděkovali a samy tři se domluvili, že vlastně opravdu obrovské štěstí mají.

Když se příště v hospodě zase sešli, kromě svých chlapských záležitostí začali i probírat, co která z jejich holek ráda má. Jejich holky poznaly, že se asi navzájem trochu radí a ocenily to ještě více vzrušenými výkřiky při milování.

A jestli neumřeli, tak si to všichni spokojeně rozdávají až do dnes.

Spící Hrad

Na jednom krásném, rozlehlém hradě žil ovdovělý král se svojí dcerou, princeznou na vdávání. Království to bylo pěkně udržované, poddaným se žilo pěkně, všichni byli dobře strojeni i živeni a pouze malé daně platili. Pověst království se daleko nesla, a tak se do království další a další poddaní stěhovali. Stejně tak se nesla pověst krále. Byl to vzdělaný a dobrý panovník a příliš si nepotrpěl na to, kdo je, či není urozený, ale hlavně si potrpěl na dobré

chování. Přál si, aby jeho poddaní byli k sobě slušní a milí a dobře spolu vycházeli. Nesla se i ta pověst, že je dobře rostlý, usměvavý a nemá ženu. A tak se poměrně často stávalo, že do království zavítala ta či ona žena na pravidelně pořádaný královský ples. Na ples mohly dámy chodit ustrojené, jak chtěly, takže to byla často krásná podívaná. Jejich největším zájem bylo krále svést a jeho ženou se státi a konkurence

byla veliká. I dorazila krásná a urozená paní z vedlejšího

království a s králem se na bále setkala. Nedala se přehlédnout, krásný barevný šat měla, hezky se držela i krásně tancovala. Král si s ní několik tanců užil. Dali se spolu do řeči a slovo dalo slovo a krásná dáma skončila již ten večer v králově lóži. Král nebyl zrovna žádný puritán a milá dáma zrovna také ne, a tak mu nejdříve pořádně kolem tyče na královské posteli polonahý tanec předvedla a král ji za odměnu zase její kundičku přelíznul a vyprstil, poté se krásná dáma na záda uvelebila a král ji svého královského čuráka do její mlaskavé kundičky zasunul a pořádně ji projezdil u toho ji pevně za její krásné nohy držel a krásná dáma slastně blahem kňučela. Neměli oba jen tak dost, a tak si král krásnou paní ještě na kraj postele na břicho položil a pořádně ji ze stoje vedle postele napichoval a ona si u toho klitoris honila. Nejdříve se udělala ona, hlasitě u toho sténala a pak do ní král mocně nastříkal a u toho spokojeně mručel. Poddaní za dveřmi zvědavě poslouchali. Ti dva v sobě našli jisté zalíbení, a tak zamýšleli spolu zůstat. Zlá

víla jim to ovšem nepřála, také si totiž na krále zálsk

dělala, a tak na království zlou kletbu seslala. Každý večer v devět hodin rozkvetlo mnoho květů a celé království do spánku upadlo a až do rána všichni tvrdě spali. Nejdříve to bylo pro všechny překvapení, ale brzy si na to zvykli, a tak již kolem osmé hodiny večerní trubači na tuto událost prvním troubením upozorňovali. Všichni poddaní se na to začali připravovat, hrad také chvíli před devátou uzavřeli a všichni se ke spánku

připravili. Trubači ještě jednou hlasitě před devátou spánek oznamovali. Král se snažil najít kouzelníka, který by kletbu zrušil, ale zatím bez úspěchu.

Jednou proniknul do království v noci jinoch ze sousedního království. Překvapilo ho, že všichni tak leží, pomyslel si, že jsou asi všichni mrtví a utekl zpět domů. Ale nedalo mu to a zjistil, že přes den jsou tam všichni normální, a tak se tam za několik nocí znovu skrz les vydal. Otevřel dveře do několika chalup a všude všichni tvrdě spali. Vedle jedné chalupy našel spící krásku, zřejmě nestihla dojít domů. Začala se mu hlavou honit představa, že by do ní svého ptáka zasunul. Takže ač to dost nestoudné bylo, využil situace a začal ji sukni stahovat a stejně tak ji svléknul její blůzku a krásné prsy odhalil. Dívka se vůbec nevbudila, a tak pokračoval. Sundal si své kalhoty a svého ptáka do ruky uchopil a vlezl si na krásnou dívku. Kundičku ji ještě pořádně naslinil, aby hezky klouzala a pak do ní začal svého tvrdého ptáka pomalu zasunovat. Říkal si, že je škoda, že dívka spí, více by si to užil, kdyby byla vzhůru. Jakmile do ní ovšem celého ptáka zasunul dívka začala oči otevírat. Než stihnul

zpanikařit, dívka povídá, pořádně mě mládenče mrdej, na tohle jsem se těšila už roky. Mládenec byl z toho zmatený, ale dá se snad takové krásce odmítat. A tak se toho pořádně ujal, byl rád, že nyní krásná dívka zpět přiráží a krásně u toho heká. Vyměnili se poté a dívka si na něj hupsla a začala se na něm ladně pohupovat a ptáka mu ve své těsné kundičce pěkně tiskla. Jinoch na to nebyl úplně připravený a za chvíli do ní nastříkal. Dívka mu říká, přijď brzy zase, moc pěkné to bylo.

Děvče to druhý den vyprávělo svým kamarádkám

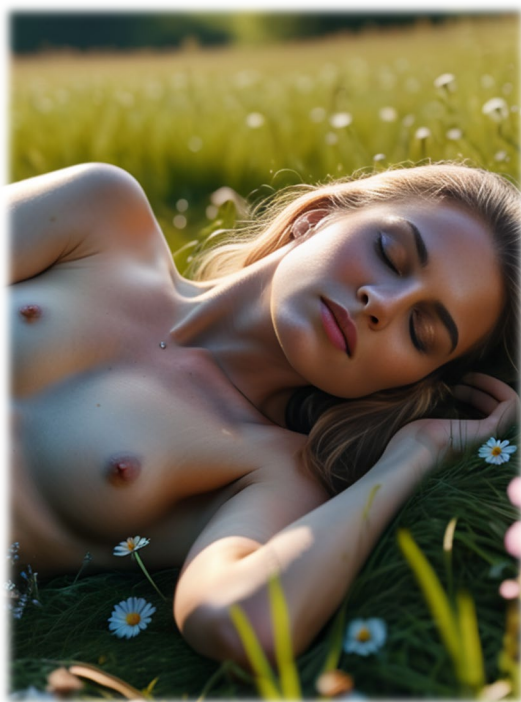

a informace se rychle po celém království rozkřikla. Někteří začali panikařit a své domy na noc opevňovat, jiné dívky si začali v sousedním království nápadníky domlouvat a ukazovat jim, kde bydlí. Informace se brzy dostala i ke králi. Král přemýšlel, jak se s tím co nejlépe vypořádat. Myslel, že když kletba na něj byla zlou vílou seslána, že je zapotřebí začít u něj. Domluvil se

svou krásnou paní, že další noc cizí dámu pozve, aby ho v noci kouřila a napíchla se na něj. Jeho dáma s tím souhlasila, stejně už si delší dobu představovala, jaké by to asi bylo ve třech. Dorazila tedy v noci vyvolená kráska a královi začala jeho královského ptáka pořádně lízat a sát. Královi se očividně vše přenášelo do nějakého krásného snu, a tak mu pták brzy ztvrdnul a děva se na něm začala uspokojovat. To krále skutečně ze spánku vzbudilo, a tak poté, novou krásnou paní hezky svým ptákem projezdil a pak začal píchat i svou dámu. Ta se probudila s úžasným pocitem ptáka zastrčeného v její kundičce. Uvítala, že jim ta krásná návštěvnice noční orgie dopřála. Král si návštěvnici na záda na svou postel položil a pořádně ji za nohy chytnul a do ní se zapichoval. Jeho družka návštěvnici prsa líbala a hladila ji. Milování ve třech to bylo krásné a doufali, že tím zlou kletbu zaženou. Ale ne, další večer se zase celé království v devět hodin do spánku ponořilo.

Princové ze sousedních království se začali mezitím sázet, kdo krásnou princeznu v noci první ojede. Určité obavy z toho měl i sám král, přestože hrad byl dobře opevněn a na noc uzavřen, nebyly hradby úplně nepřekonatelné. A tak s princeznou ve dnech hodně času návštěvami zámožných a udatných pánů trávili a docela

rychle se princezně dva mladí muži zalíbili. I domluvili se, že tito dva mladí pánové ji smějí v noci hlídat. Domluvili se na hlídání, ale když ji ti dva princové hlídali a bránili před ostatními, řekli si, že by si sami nějakou odměnu zasloužili. Nejprve princezně opatrně zvedali šaty, byli zvědaví, jestli má stejně krásné tělo jako obličej. Rozhodně je pohled na

její nahé tělo nezklamal, ba naopak oba dostali hroznou chuť vyzkoušet jaká je její kundička. Nejdříve se chvíli dohadovali kdo a jak, ale pak se domluvili, že ji prostě ošukají oba. Princezna se probudila hned, jak ji první urozený pán začal šukat, ale věděla, že tam jsou dva, tak

si chvíli ještě hrála na spící a čekala, co se bude dít. První ji kundičku poměrně rychle semenem naplnil, a tak se na ní vrhnul druhý, to už princezna oči otevřela a povídá: „Panáčci, měli jste mě přeci jenom hlídat, o tom, že mě vzbudíte nebyla žádná řeč!“ Urození pánové z toho byli trochu zasmušilí, a tak jim princezna povídá: „No, ale

když už jste to začali, tak ty se koukej zase rychle vzchopit, těším se ještě na jedno číslo s tvým ptákem, a ty mě pořádně šukej, už jsem se na to totiž moc těšila.”

A tak ti dva mladí pánové princeznu ještě hladili, na prsou líbali a střídali se v jejím šukání.

Princezna se jim také oběma o ptáky rádně starala, a tak jednoho ptáka vždy k sobě do kundičky přijala a

druhému se dostalo honění nebo ho pěkně olizovala a sála. Těžko říci, jestli to bylo tím, že ji hned dva ojeli, nebo tím, že to byla princezna, každopádně druhý den kletba z celého království zmizela. I tak si tam do dnes ženy rády hrají na to, že v noci tvrdě spí a všichni jejich muži mají

dovoleno, ba co někdy i nařízeno, je v noci probudit a pořádně ošukat.

Svítvý mor

Princezna Beatrice se narodila do jedné z nejbohatších královských rodin. Kralování bylo rozděleno mezi dva bratry, vždy po dobu jednoho roku vládnul jeden bratr a druhý mohl dělat, co ho baví a pak se zase vyměnili. Beatrice se narodila královi, který rád cestoval a tato královská rodina si již tenkrát mohla dovolit cestovat do zámoří na vlastních lodích. Většinou hlavní královskou loď doprovázeli ještě dvě další lodi bitevní pro ochranu krále a jeho rodiny. Na tři skvěle postavené, rychlé a dobře vyzbrojené lodě si netroufli ani ti nejodvážnější piráti. Cizí armády měly s královstvím uzavřenou dohodu o spolupráci, a tak jim prakticky žádné nebezpečí nehrozilo. Tak mohla královská rodina nerušeně prozkoumávat nové ostrovy a užívat si krásných pláží. Jednou narazila flotila na krásný nový ostrov, který doposud na mapách nebyl. Pobřeží pokrýval bílý písek a kolem ostrova se rozprostíraly korálové útesy, které se hemžily

nesčtým množstvím pestrobarevných ryb, různých tvarů a velikostí. Na ostrově byl vzrostlý les a z menších hor stékaly do moře krásné potůčky sladké pitné vody. Ideální místo na delší dovolenou. Rozhodli se proto na delší dobu zakotvit a začali stavět i útulné domy. Král si potrpěl na to, že jeho družinu a doprovod tvořila vyrovnaná skupina, a proto si každý bojovník mohl brát na cesty i

svou družku. Protože muži k sobě měli blízko v boji a věděli, že mohou kdykoli umřít, měli dohodu, že pokud by umřeli, jejich spolubojovníci se postarají o jejich ženy, a tak nebylo mezi nimi žádné tabu ani žárlivosti. Všechny ženy byly většinou krásné, nebo ještě krásnější a rovněž věděly, že se o ně muži stejně dobře starají.

Jedna bojovníkova žena si to moc ráda rozdávala se zavázanýma

očima. Lehla si nahá na záda a poté se nechala líbat mezi stehny a na poštěváků. Často věděla už podle strniště, kdo ji zrovna líbá, ale většinou chtěla hru dohrát až do konce a

chtěla hádat až podle toho, jak ji čurák napichuje a jaké zvuky u toho muž vydává. Jednou ji někdo velmi krásně klitoris lízal a jemně sál a přitom se ji jemně dotýkal, moc se těšila, až ho do ni zasune. Jenže naprosto nečekaně rychle vyvrcholila a slastně u toho skučela. Nemohla vůbec uhodnout, který kamarád jejího muže to je a i po orgasmu se dalšího píchání dožadovala. Jenže to už ji chychotavý hlásek prozradil, že muži se na lov vydali, a tak se o ni musela postarat krásná manželka kapitána. Všechno krásné jednou končí, a tak se celá družina musela přichystat k návratu, neboť král se již brzy trůnu ujmout měl a jeho bratr se těšil na dovolenou.

Celá flotila se vydala na cestu zpět. Bohužel Beatrice se nakazila na ostrově nějakou novou, zvláštní chorobou. Neumírala na ni, ale bylo to přece jenom zvláštní, když i v noci z jejího těla záře vycházela. Někdy zase pohasla. Několik let její otec hledal lékaře, který by dokázal nemoc

vyléčit, ale bezúspěšně. Naštěstí na nikoho jiného nemoc nepřeskočila. Beatrice mezitím dospěla a změnila se v

krásnou ženu. Mnoho vladařů se o její ruku ucházelo, zejména kvůli bohatství jejich království. Beatrice pomalu přišla na to, že svítí více, když je na ni někdo opravdu upřímně milý a laskavý a z hloubi srdce k ní tyto pocity vychází. Záhy také zjistila, že většina vladařů, kteří se o ni ucházejí jí její světlo vůbec nenabíjejí, spíše pohasíná. Začala toho využívat při hledání možného milence. Jednou, spíše náhodou do jejich přístavu zavítal

zámožný princ. Beatrice nakupovala na tržišti a princ se zalíbila. Princ z rozhovoru s ní zjistil, že Beatrice je nejen pěkná ale i chytrá a hezky se si s ní povídá. Věnoval jí mnoho milých slov i pohledů a lásku k ní z hloubi srdce cítil. Nevěděl, že Beatrice díky tomu více a více svítí a že na něj má neodolatelnou chuť. Beatrice ho k sobě do paláce pozvala, měli spolu královskou večeři, ale přejít ho nenechala, připravila si pro něj ještě zákusek. Její malou

třešničku dostal princ k olizování. Beatrice byla tak nabitá, že chudáka prince málem k smrti ušukala i tak se to princovi moc líbilo. Nemoc se ukázala nebyť vlastně nemocí. Beatrice snadno zjistila, kdo je na ni upřímně milý a zajímá se o ni z hloubi srdce, a to jí potom dodávalo neodolatelnou chuť se milovat a všechna přání mu plnit. Nezůstalo pouze u jednoho milence, potřebovala svou nemoc důkladně vyléčit.

Stala se zajímavá věc, nemoc se začala přenášet a ti milí pánové, když se s jinými ženami milovali jim také svítivost předali. A tak i další ženy snadno rozpoznaly, jestli jim muž vypráví pouze povrchní řeči nebo je k nim opravdu z hloubky srdce milý a pozorný a potom s ním měly neodolatelnou chuť šukat, kdykoli si přál.

Elfí hospůdka

Mladý králevic se potuloval po kraji. Jezdil na svém bílém koni od města k městu a navštěvoval místní hospody. Potkal cestou v lukách krásnou děvečku, jak nese na pole oběd pro ostatní. Nabídnul jí, jestli by kus cesty nechtěla jet na jeho koni a pošetrít svoje úžasné nohy. Děvečka nad tím chvíli přemýšlela, nabídka se kousek svézt zněla dobře a králevic se jí docela zamlouval, tak si řekla proč ne. Králevic jí pomohl na koně a sám, aby na ni měl více času z koně sesedl a pouze ho vedl. Dívce imponovalo, že se veze a králevic jde vedle ní. Po chvíli jízdy, jak se příjemně třela o sedlo začala cítit, jak jí její kundička vlhne. Přemýšlela, co s tím udělat. Králevic na ní u toho mluvil svým příjemným hlasem a za chvíli by byli už u pole a měla pocit, že by se mu za milou společnost a jízdu měla odvděčit a zároveň upokojit svoje chutě. Nechtěla ovšem přijít o to, jak ji králevic svádí, to jí bavilo. A tak ho požádala, ať zastaví u lesíka, že oběd už donese. Králevic zastavil a pomohl děvečce z koně a u toho jí hezky pohladil, děvečka roztála a dostala na něj ještě větší chuť. Tak mu povídá: „Já si tu lehnu do trávy a ty bys mě mohl moji kundičku trochu pohladit a pošťvácěk lízat.“ To se králevicovi zamlouvalo. Děvečka ze sebe shodila šaty a odhalila své dokonalé tělo. Králevic byl úplně u vytržení. Pták se mu začal v kalhotách doslova bouřit. Děvečka to viděla a její chuť dále rostla. Králevic ji začal hladit po těle, po chvíli mu stáhla ruku na svou kundičku, přece jenom

nechtěla, aby oběd pro ostatní vystydl moc. Hlazení ani lízání králevicovi teda moc nešlo, ale byla stejně už tak natěšená, že ho tam chtěla. Říká mu: „Pojď ukaž mi toho svého ptáka.“ Zkušeně mu ho z kalhot vytáhla, lehla si na záda do trávy a roztáhla nohy a poštváček si u to sama hladila. Králevic svého ptáka do děvečky s radostí zasunul a uspokojoval se na její vlhké kundičce. Děvečka si dál pomáhala prstíkem. To byla její oblíbená kombinace.

Začala tuze vzdychat a za chvíli se udělala a chvílku na to do ní vystříknul i králevic. Zaslechl to za lesíkem mládenec a šel se směrem k nim podívat. Dovádějící milence odhalil a říká děvečce, že na ní řekne, že místo toho, aby jim oběd donesla si tady takhle užívá. Králevic mu začal hrozit mečem, ať si dává pozor na svoje slova. Děvečka mu ale hned jeho meč sklonila a řekla, že by vlastně ještě na jeden orgasmus chuť měla a

jestli by jí také nechtěl její kundičku ojet. Měla v ní už pořádně mokro a s tím jak jí tam králevic nastříkal jí tam úplně šplouchalo. Mládenec, když viděl její úžasné tělo,

okamžitě věděl, že není nad čím rozmýšlet. Svého ptáka chvíli v ruce pohonil a pak, když už tam děvečka tak na zádech ležela, tak se do ní také zapíchnul. Uspokojený králevic děvečce dál prsa a tělo hladil, děvečka si ještě jednou svůj poštěváček honila a mládenec do ní za chvíli samým blahem vystříknul. Potom, co děvečka donesla ostatním oběd, šli ještě společně hledat pramen, aby se omyli a doplnili zásoby vody a poté se králevic vydal do nejbližšího města.

O den dříve dorazil do stejného města mladý bohatý šlechtic. Penízky se z něj jen sypaly. Zašel do místní hospůdky. Patřila třem téměř dokonalým elfkám, které nejen dobře vypadaly, ale i skvěle vařily. Mladý šlechtic, Antonín se jmenoval, byl tuze posměvačný a když viděl, že elfky mu nenadbíhají jako ostatní děvčata, začal se do nich úmyslně svými slovy trefovat. Nevěděl, že elfky jsou taky pěkně nadržené. Celý

večer se jim vysmíval, že na elfky jsou tuze malé a že jejich uši vypadají opravdu hrozně. Elfky měly i několik místností na pronájem a tak, když byl opilý se odvalil do svého pokojíku.

Druhý den dorazil do stejné hospůdky i mladý králevic. Antonín tam stále ještě byl, protože poté co se minulou noc opil, ho bolela hlava a nebyl schopný odjet. Antonín byl podobně kyselý jako včera. Za to mladý králevic se na elfky usmíval. Ano, všiml si, že jejich uši jsou opravdu neobvyklé a jsou o trochu menší, ale viděl také, jaké mají krásné tvary a jak

svižně se dokáží pohybovat. Chválil je, jak skvěle vaří a jak hezky se s nimi povídá i tu a tam pochválil jejich krásné oči nebo tvary. Elfky viděly, že u toho jenom málo piva vypil, takže není ten obvyklý pocestný, který se opije a potom je velebí.

Večer po práci si s elfími dívkami ještě dlouze povídal o svých cestách a zajímavých lidech, které potkal a požádal je, jestli by si u nich mohl pronajmout místnost na přespání. Elfky mu daly ten nejhezčí pokoj s velkou postelí a krásným výhledem na město. A pak navnaděné tím, jak hezky s nimi všemi mluvil se domluvily, že mu přichystají překvapení, které si jenom málokterý host zasloužil. Všechny tři k němu, když usínal, téměř vysvěčené ze svých pokojů přišly. Také zjistily, že v hlazení ani lízání příliš dobrý není, ale byl milý, a tak se o něj všechny tři staraly. Jedna mu líbala bradavky, druhá mu čuráka pořádně sála a koule hladila a třetí ho lehce svými prstíky masírovala. Poté, co mu ptáka sáním pořádně postavily, tak si na něj ta nejmenší hupsla a dokonale ladně svými boky na něm pohybovala a jeho čuráka pevně ve své úzké kundičce svírala. Druhá ho u toho krásně líbala a třetí si svoji kundičku honila. Když se na něm ta nejmenší řádně vydováděla a orgasmus ji začal její podbříšek svírat,

kralevic ještě stále mohl, a tak si na něj další naskočila, ta při ježdění na jeho čurákovu tuze křičela, když to Antonín za zdí poslouchal, sliny se mu zbíhaly. Mladý kralevic se také udělal a po chvíli už do její kundičky nastříkal. Třetí elfka byla trochu zklamaná, že se na ní nedostalo. Ale za Antonínem se jí rozhodně jít nechtělo. Mladý kralevic navrhl, ať u něj na krásné velké posteli všechny přespí. Elfí děvčata to většinou nedělala, ale tentokrát se rozhodla zůstat. Mladý kralevic za chvíli usnul a stejně tak elfí krásky. Ale po dvou hodinách spánku se probudil a nabídl i třetí elfce, že jí udělá dobře. Té se ta nabídka líbila, a tak se s radostí na všechny čtyři nastavila a kralevic ji svého čuráka do kundičky zasunul a pořádně ji zezadu ojížděl, až se po chvíli v ní začala probouzet magie. Probudily se i druhé dvě elfky a když viděly to šukání zezadu, také se ho po kralevicovi dožadovaly. Kralevic už byl trochu vyčerpaný, ale jedna elfka mu nabídla kouzelný lektvar, a tak vydržel být

pořádný milenec ještě další hodinu. Antonín vzteky, když slyšel další mrdačku v noci svůj pokoj opustil a z města spěšně odjel. Mladý králevic se s elfkami ráno rozloučil za jejich milou pohostinnost jim poděkoval a elfky mu nabídly, ať zase někdy přijede.

Mořská panna

Na pláži se sněhově bílým pískem, lemovanou kokosovými palmami, kde voda je tyrkysová a křišťálově čistá, vystavovala slunci svá pevná ňadra mořská panna. Tohle místo milovala. Pláž se nacházela na malinkatém a liduprázdném ostrově. Byl tu klid, a tak zde mohla nerušeně odpočívat. Zlaté vlasy se jí na slunci krásně třpytily, stejně tak její zeleno-modrý rybí ocas, který měla namísto nohou. Plácala s ním do mořské vody a pohrávala si přitom s obrovskou perlou, kterou objevila cestou na svůj oblíbený ostrůvek. Perel měla tisíce, ale takhle velkou se jí podařilo nalézt málokdy. Měla ideální velikost pro hraní, a tak si s ní jezdila chvíli po jedné a chvíli po druhé bradavce. Bylo to moc příjemné a dost ji to vzrušovalo. Když už byla hodně vzrušená, vytáhla svůj ocas z vody a počkala až na sluníčku celá oschne. V tu chvíli ocas zmizel a místo něj se objevily dvě nohy. Došla k neblížíší palmě, lehla si do jejího stínu a začala si hladit kundičku. Jedním prstíkem si pohrávala se svým klitorisem a druhou rukou si hladila svá prsa. Než se však stačila udělat vyrušilo ji volání. "Ty si tu v klidu honíš svojí kundu, ale že u Poseidonova ostrova ztroskotala loď, to tě nechává chladnou!" Mořská panna zanechala hlazení, zvedla hlavu, aby zjistila, kdo jí to vyrušil a přerušil jí tak blížíící se orgasmus. Podle zářivých modrých vlasů poznala svoji kamarádku. Zvedla se a šla za ní do vody. Jakmile vstoupila do moře, nohy zmizely a ona měla zpět svoji

ploutev. Plavaly společně k Poseidonovu ostrovu, aby zjistily více o té ztroskotané lodi. Z dálky viděly na pláži vyplavené trosky lodi a nějaká těla. "Rychle poplav," zvolala na svou kamarádku "musíme zjistit, jestli někdo přežil," a bleskově vyrazila kupředu. Během chvilky byly na pláži, sluníčko hodně pražilo, a tak nemusely dlouho čekat na to, až se jim místo ocasu objeví nohy. Hned poté se rozeběhly k tělům. Zjistily, že jde o tři mladé námořníky, kteří bezvládně leželi v písku. Panny přitiskly

své rty na jejich a začaly jednoho po druhém křísit. Všechny tři se jim podařilo zachránit. Námořníci si nejdříve mysleli, že umřeli a ocitli se v nebi. Kde jinde by o ně pečovaly tak krásné a navíc nahé dívky. Mořská panna byla stále ještě nadržaná, a tak chytla za ruku toho největšího námořníka a odvedla si ho kousek stranou od ostatních. Tam ho povalila do písku a strhla z něj kalhoty. Když uviděla jeho obří ztopořený penis, měla obrovskou

radost, že si vybrala toho pravého. Vzala námořníkovu

chloubu do ruky, chvíli si s ním hrála, pak se nad něj naklonila a vzala si ho do pusy. Námořník si kuřbu náramně užíval, asi by ho mělo trápit, že skončil někde v širém oceánu na skoro opuštěném ostrově, ale tahle kráska ho tak vzrušovala, že o nějakém návratu domů ani nepřemýšlel. Mořská panna námořníkovi ještě chvíli kouřila jeho úchvatné péro, a pak se celá natěšená na něj napíchla. Pohybovala se na něm nejdříve pomalu a ladně, prohýbala se v zádech a slastně vzdychala. Námořník držel pevně její ňadra, hrál si s nimi, jazykem laskal její bradavky a občas je jemně zkouzl. Mořská panna po chvíli zrychlila tempo, námořník ji tedy popadl za její skvostný zadeček a začal přirážet.

Kamarádka mořské panny se mezitím také značně činila. Klekla si do písku a střídavě kouřila námořníkům péra. Poté si celá nadržaná lehla na záda a poručila tomu mladšímu, aby ji lízal kundičku, zatímco ten druhý si měl hrát s jejími ňadry. Náramně si

užívala péče obou námořníků a slastně přitom vzdychala. Poté, co vyvrcholila, se přetočila na bok a vybídla oba muže, aby jí své čůráky zasunuli jeden do kundičky a druhý do zadečku. Námořníci byli tak nadrženi, že netrvalo dlouho a kundičku i zadní díрку jí vystříkali. Všichni tři pak leželi vedle sebe v písku, odpočívali a užívali si pohled na zapadající slunce. Po chvíli se vrátila mořská panna se statným námořníkem, popadla kamarádku za ruku a společně se rozeběhly do moře. Z vody pak námořníkům zamávaly svými ploutvemi a slíbily, že druhý den je opět navštíví.

Mořské panny dodržely své slovo a na druhý den se skutečně ukázaly na ostrově. Panny věděly, že si námořníky jako své hračky nechat nemohou, i když by strašně rády, a tak z moře vylovily veškeré užitečné věci, které by se mužům mohli hodit ke stavbě lodi. Muži pracovali usilovně a při pauzách si užívali s mořskými pannami. Po pár týdnech byla loď hotova a nastalo

tak loučení. Mořské panny věnovaly námořníkům truhlu plnou perel a ti je na rozloučenou ještě naposledy ošukali. Muži sice chvíli uvažovali o tom, že by na ostrově zůstali, po domově se jim zas tolik nestýskalo, ale ostrov už je přece jenom začínal pomalu nudit, tak se raději vydali vstříc novým dobrodružstvím.

Káča a Čertice

Byla jednou jedna nadržená dívka jménem Káča, která ze všeho nejraději celé dny prošukala. Byla divoká a vášnivá. Ráda provokovala mladíky ve vsi. Nosila živůtek tak malý, až z něj málem prsa vypadávala. O muže nikdy neměla nouzi, jen co se někde ukázala, hned se objevil zástup milenců. Káča si byla vědoma své výjimečnosti a hojně toho využívala. Spousty ctitelů odmítla, protože nebyli dost dobří, dost hezcí nebo dost vyvinutí. Jakmile si s někým zapíchala, podruhé už o sex s ním zájem neměla. Žadonicím mužům se posmívala, pohrdala jimi. Nejraději ze všeho však sváděla ženaté muže, brala to jako zábavnou hru. Vdané ženy braly Káču jako postrach a snažily si své manžilky hlídat, ale moc úspěšné v tom nebyly. Káča totiž nebrala ohled na nic a na nikoho.

A tak se jednoho dne stalo, že i peklu došla s Káčou trpělivost. Její hříchy by vydaly na celou knihu. I povolal Lucifer čerta Roháče a pověřil ho úkolem přinést Káču do pekla, neboť nadešel čas, aby bylo s hříšnicí po zásluze zatočeno. Roháč vyletěl z pekla a vydal se hledat Káču. Měl štěstí, objevil ji poměrně rychle, a to v ovocném sadu. Káča si to tam rozdávala s kočím Jírou. Kočí ležel na zádech a Káča se na jeho čůrákovi pěkně projížděla. Rajtovala na něm divoce a byla tak rozjetá, že si ani nevšimla, že se k nim blíží rohatý. Než se stihla udělat, popadl Roháč Káču a propadl se s ní do pekla.

Lucifer udělil Roháči pochvalu za rychle splněný úkol a začal přemýšlet, jak nejlépe naložit s hříšnicí. Do kotle jí byla škoda, přece jenom, byla to kočka, a tak mu přišlo jako nejlepší nápad přikovat ji řetězy za ruce ke zdi, aby se mohli všichni čerti kochat její krásou. Když byla Káča v řetězech, strhal z ní oblečení. Trest se však minul účinkem, Káča měla pro strach uděláno, pranic se tak nebála a byla zvědavá co přijde dál. Vzrušovalo ji, že je

pevně připoutaná a nemůže se hnout. Prsa se jí vzrušením zvětšila a bradavky postavily. Káča zavřela oči a dychtivě čekala, co se bude dít. Po chvíli slyšela, že se k ní někdo blíží. Otevřela oči a spatřila před sebou obrovského čerta, musel měřit snad dva metry. V ruce držel velký ztopořený penis a mlsně se na ni usmíval. Došel až ke Káče, vzal ji za boky a narazil si jí na svého čůráka a začal ji

mrdat. Káča se pevně chytla řetězů a mrdání si náramně užívala. Ještě s nikým nezažila takovou divočinu jako právě teď. Vzrušením křičela tak, že se to doneslo až k

samotnému Luciferovi a ten měl velkou radost, že hříšnice trpí.

A tak to bylo, že večer co večer přicházel ten obrovský čert Káču divoce ošukat. Asi po dvou týdnech se však místo čerta objevila sexy čertice. Byla nazlobená, protože čert, který Káču každý večer prcal, byl její milenec a od té doby, co se v pekla objevila Káča, neměl už sílu se jí věnovat. Chtěla se Káči zbavit a mít tak svého obrovského čerta zase jen pro sebe. Osvobodila tedy Káču z pout s tím, že jí pomůže vrátit se zpět na zem. Ale běda jí, jestli se Káča znovu objeví v pekle, oči jí svými dlouhými a ostrými drápy vyškrábe.

Káča souhlasila, přece jenom už jí ze železných pout dost bolely ruce a ten velký čert už ji nevzrušoval tak, jako na začátku. Čertice tedy vyvedla Káču z pekla

ven, a ta zamířila do nejbližší vsi. Na kraji vesnice stála malá kovárna. Káča pozorovala statného kováře při práci a pohled na jeho svaly ji velmi vzrušoval. Ještě chvíli

vyčkávala, jestli někde nezahlédne kovářovu ženu. Nechtěla se dostat rozzlobené čertici do spárů, a tak se

zařekla, že už si se zadaným mužem nikdy nic nezačne. V kovárně však nikdo další nebyl, a tak se vydala rovnou za kovářem. Od kováře se dozvěděla, že je skutečně sám, žena mu zemřela před více než dvěma roky a on neměl pro samou práci čas poohlédnout se po jiné. Kováři se Káča moc líbila, a tak slovo dalo slovo a Káča už u něj zůstala. Kovář byl spokojen, jakou mladou a šikovnou ženušku má,

která mu i v kovárně ráda vypomůže. Práci tak měl díky ní dříve hotovu a mohli si pak spolu po zbytek dne už jen vášnivého sexu užívat. Na její žádost jí ukoval železné řetězy, do kterých ji občas spoutal a šukání jí tak zpestřil. Káča byla nadšená, jak šikovného milence v kováři našla a po jiném už nikdy nezatožila.

Princezna Celulitida

Ve středně velkém království, uprostřed lesů a luk, na návrší nad řekou stál spanilý hrad, který královská rodina pomalu měnila na zámek. Byl to impozantní pohled, jak se kamenné hradby proměňovaly v elegantní zámecké zdi a

věže, které se tyčily vysoko do nebe. Tento zámek byl domovem pro krásnou princeznu, kterou matka pojmenovala Celulitida. Určitě si už myslíte, že matka královna musela být blázen, aby takto svou dceru pojmenovala. Ve skutečnosti slovo v královském jazyce znamenalo - Celú Milovat nebo Milovat Celou.

Princezna Celulitida byla známá svou krásou, jemností a laskavostí. Měla dlouhé krásné vlasy, které se

vlnily jako obilné klásky ve větru, a oči modré jako letní obloha. Přesto, přes veškerou svou krásu a obdiv, který jí lidé v království prokazovali, byla Celulitida hluboce nešťastná. Trápila se kvůli malým d'olíčkům na svých

stehnech. Princezna si přála být štíhlejší a elegantnější, jak si představovala, že by správná princezna měla být.

Jednoho slunného rána se Celulitida procházela zámeckou zahradou, když narazila na nahou ženu, která vypadala krásně a sbírala bylinky u cesty. Žena vypadala zároveň moudře a laskavě, a tak s ní princezna ráda promluvila.

"Proč jsi tak smutná princezno?" zeptala se žena, když viděla zármutek v princezniných očích.

Celulitida si povzdechla a otevřeně odpověděla: "Jsem nešťastná, protože mě trápí má stehna. Přála bych si být krásnější, aby mě lidé ještě více obdivovali."

Stará žena se na ni usmála a položila jí ruku na rameno. "Krása není jen o tom, jak vypadáš, má drahá. Skutečná krása vychází z tvého srdce a tvých činů. Lidé tě mají rádi pro tvou

laskavost, moudrost a soucit. To jsou vlastnosti, které tě činí skutečně krásnou."

Celulitida se přesto nemohla zbavit svých pochybností. Žena se zamyslela a poté vytáhla ze svého košíku nádherné zrcadlo se stříbrným rámem, vykládané drahokamy a dotkla se největšího modrého drahokamu.

Zrcadlo ukázalo spanilého mládence, a hle princezna si vybavila, že ten mládenec se jmenuje Tomáš a že ho potkala asi před měsícem na královském plese.

Moudrá stařena ji poradila, ať Tomáše vyhledá a vyzptá se ho, je to moudrý mládenec a určitě bude mít dobrý nápad, jak si s těmi d'olíčky poradit a také ji poradila, ať nemá pochybnosti o své kráse a koná dobro.

Celulitida vyhledala Tomáše, bydlel na okraji království u velikého jezera. Jeho rodina byla sice také vznešená, ale místo, aby se oddávala svému bohatství, věnovali se vymýšlení nových věcí, pěstování dobytku a farmaření, chtěli aby se v jejich panství co nejlépe žilo. Zároveň opravdu celá rodina trávila čas procházkami a projížďkami v lese nebo se scházeli na břehu průzračného jezera a plavali a piknikovali.

Po plavání se rádi všichni na krásných vyšíváných dekách opalovali nazí, stejně jako nazí plavali, bylo to naprosto přirozené a pohodové. Princeznu to nejdříve

trochu zarazilo, ale brzy přišla na to, že plavání i opalování jen tak má svoje čaro.

Princezna Celulitida (nezapomínejte Celulitida = Milovat Celou) se postupně seznámila s Tomášem, chodili spolu na dlouhé procházky, ukazoval ji zajímavá zákoutí v lese, sbírali borůvky, chodili spolu plavat a potápěli se. Princezna se po čase osmělila a začala s Tomášem mluvit o tom, že ji trápí d'olíčky na jejích stehnech a zadku. Tomáš ji řekl, že jsi toho ani moc nevšiml, nicméně princezna Celulitida byla trochu neodbytná a vysvětlovala, že ji to moc a moc trápí. Načež ji Tomáš navrhl, ať tedy za ním zítra ráno přijde do komnaty, že nápad by měl. Princezna se začala vyptávat, ale to ji už Tomáš nic dalšího neprozradil, prostě, že musí přijít a uvidí.

Druhý den ráno princezna nemohla dospat a již brzy ráno ťukala na Tomášovu komnatu. Ten ji vyzval, ať jde dál. Nejdříve princeznu

vyzval, ať si odloží své šaty, že si to musí ještě jednou důkladně prohlédnout. Princezna neváhala a celá se svlékla. Jinoch si malé d'olíčky důkladně prohlížel, hladil je svými prsty po stehnech, po zadečku a vlastně po celém těle a princezně se to tak nějak hodně líbilo, až její kundička doslova tekla.

Načež Tomáš povídá, že nejlepší možnost kromě mastí a hlazení kartáčem, které umožní lepší prokrvení kůže je speciální sada cviků, které bude každé ráno deset až patnáct minut opakovat a to alespoň po dobu jednoho měsíce, ale že skutečné výsledky se dostaví až tak za tři měsíce.

A že nejlepší by bylo, jestli chce začít hned, ať svoji kundičku namířit na jeho teď již trčícího čuráka a hezky v kleče se na něj začne napichovat, tím princezna intenzivně posílí jak stehenní tak svaly na zadečku. Princezna Celulitida to považovala trochu za podvod, ale na druhou stranu byla už natolik nadržená, že tohle cvičení ji vlastně dělalo radost a tak se

s chutí začala nejdříve pomalými vlnivými pohyby na Tomáše napichovat, pak se začala v zádech prohýbat a hledala další a další možnosti a polohy, jak své tělo procvičit. Byla z toho nakonec intenzivní hodina cvičení a Celulitida odcházela s krásnými pocity.

Vlastně ji tohle cvičení přišlo dost dobré. Ani Tomáš si nijak nestěžoval, občas pomohl princezně najít další polohy, ve kterých by se mohla procvičovat.

Nepodařilo se jim sice cvičení opakovat každý den, ale přesto snažili se dost, aby našli pro cvičení čas a někdy vynechaný den nahradili vícerym cvičením následující den.

Princezna se postupně začala cítit lépe a soustředit se více a více na své okolí, jak může pomáhat lidem ve svém království.

Po měsíci cvičení sice d'olíčky úplně nezmizely, ale princezna byla hodně

šťastná a ve cvičení se rozhodla dále poctivě pokračovat.

Celulitida se stala ještě oblíbenější mezi lidmi, kteří obdivovali nejen její vzhled, ale především její laskavost a moudrost. Po čase si princezna uvědomila, že skutečná krása je v tom, jak se chováme k ostatním a jaký vliv máme na jejich životy.

A také ji došlo, že pravidelný pohyb každému prospěje. A tak se rozhodla, že za pomoci své rodiny vyhlásí národní Celulitidový program, aby se každá žena – no vlastně i každý muž cítil v jejich království co nejlépe.

Královská rodina se rozhodla, že každý pár, který se pravidelným cvičením zapojí do národního Celulitidového programu získá slevu na daních.

A tak princezna Celulitida žila šťastně v zámeckém paláci, obklopena láskou a obdivem lidí, kteří ji viděli jako nejkrásnější a nejlaskavější princeznu, jakou kdy poznali. Přestala se trápit občasnými malými d'olíčky a přijala sama sebe takovou, jaká byla.

A když se jednou procházela po království uvědomila si, jak krásní lidé u nich jsou a s úsměvem si vzpomněla na moudrá slova krásné ženy.

2022

Laura & Patrick

Pohádky nejen pro chlapy

Ilustroval:
Laura & Patrick